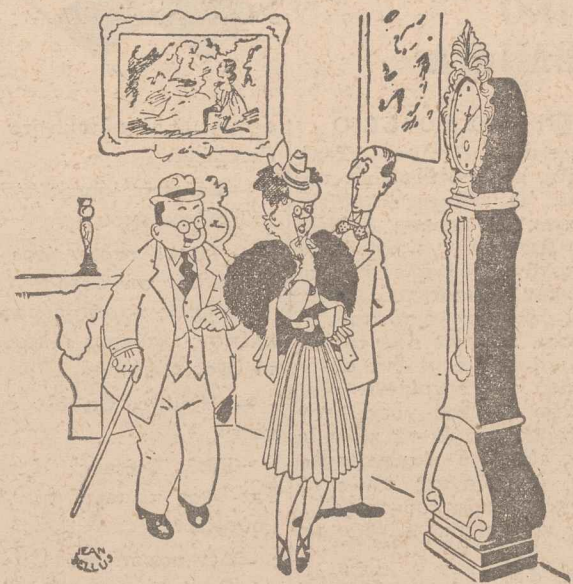
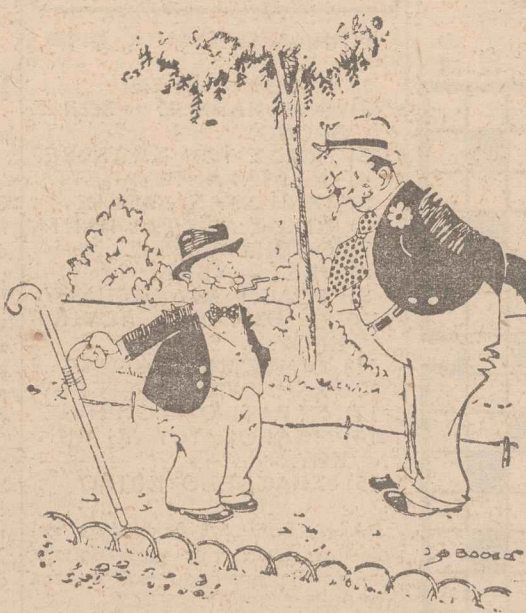

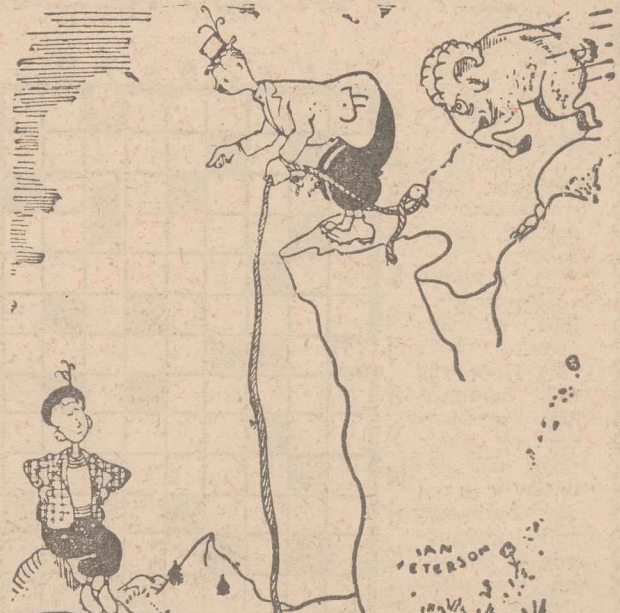
Δίκα λεπτά ευθυμίας

ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΠΩΛΗ
Δέ σου φαίνεται Καλλιόπη, πώς θέταν
προτιμότερο ν' αγοράσες ένα ρολογάκι
του χεριού!

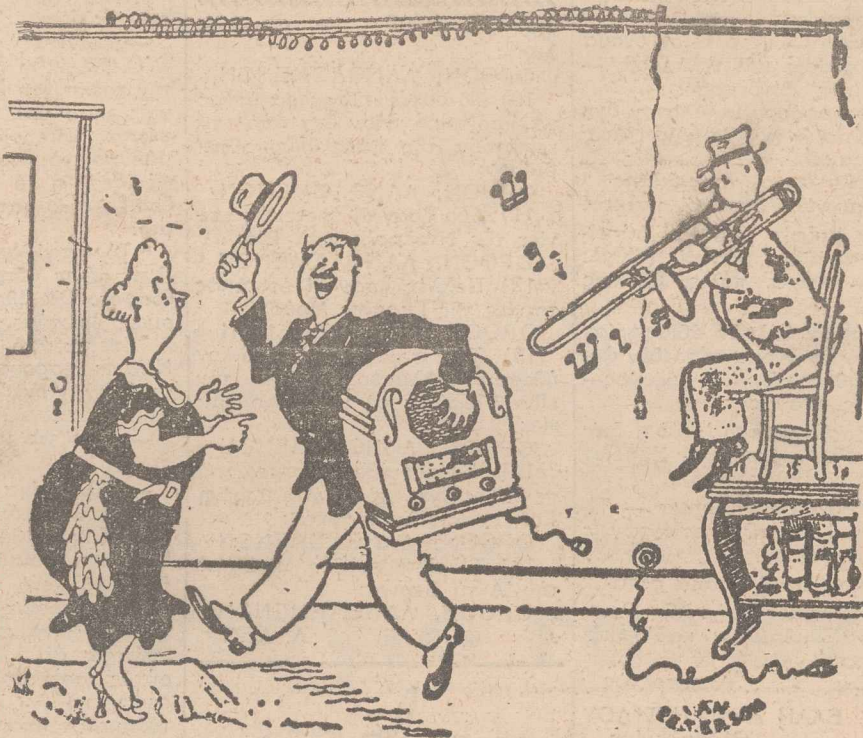
ΕΝΑΣ ΣΩΦΡΩΝ ΕΓΓΟΝΟΣ
Τό μπαστούνι αυτό το έχω απ' τον παππού
μου και από σεβασμό προς τη μνήμη του
ν' διατηρώ άθικτο.

ΑΣΦΑΛΗΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ
--Λιγάκι ύπομονή, 'Αμαλία, καί σέ δυό λε-
πτά θα μείνεις δίπλα σου!...

ΥΨΗΛΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ
Καί μὴν ξεχάσης, Μπόμετ, ὅτι πρέ-
πει νά βγάλῃς τὸν κύριο περίπατο.

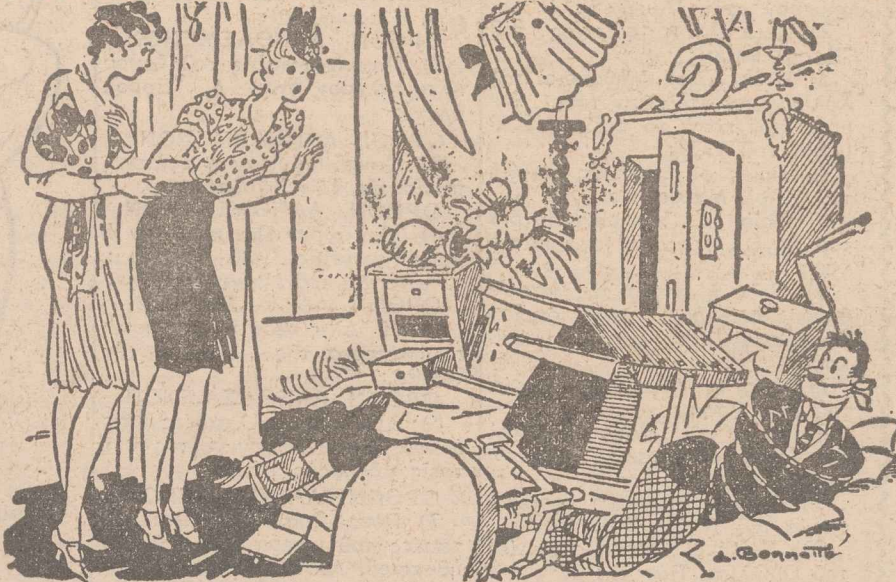
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
— Καί ὁ μουσικός αὐτός θά ῥισκέται στήν διάθεσί σας
μαντάκι, μέγρις δότω σᾶς ἐπί κελεύσῃ τὸ ραδιόφωνο.

ΑΧΡΕΙΑΣΤΗ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΣ
—Καί γιατί, χρυσή μου, πήρες τόσο
μικρή ὀμπρέλλα;
—Γιὰ νά σ' ἔχω καί όταν βρέξῃ στό
πλευρό μου, ἀγάπη μου.

ΚΟΜΠΛΙΜΕΝΤΟ
— 'Ασφαλῶς, κύριε καθηγητά, θ' ἀγαπάτε τὴν ἐκλεκτὴν
μουσική...
— Ναι, ναι, κυρία μου... μολαταῦτα ἐξακολουθεῖτε.

ΤΥΠΙ ΚΟΤΗΣ
— Δὲν ξέρω ἀν ἡ ἀστυνομία εἶδε τὸν ἄνδρα μου πάντως
διμῶς ὁ ἐπιθεωρητής μοῦ εἶπε νά μὴν ἀγγίξω τίποτα ἕως ὅ-
του ἐπιστρέψῃ.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ἀθήναι
1 Ἰουλίου 1939
Ἔτος Γ'. Ἀρ. φύλ. 145

Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο

ΤΑ ΒΑΛΤΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Αἱ χώραι ποὺ συγκεντρώνουν
τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΕ 1 ΩΡΑ

Μία ἐνδιαφέρουσα στατιστι-
κή γιὰ τὴν ὥραία παγκό-
σμιο δραστηριότητα

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΡΕΚΟΡ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ

Ἐξωφρενισμοὶ καὶ παραλο-
γισμοὶ τῆς Ἀμερικῆς

ΘΑ ΠΑΜΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ!

Μερικὲς ἐπικάιρες χιουμο-
ριστικὲς συμβουλές

ΟΙ ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Ἀνέκδοτα καὶ ἱστορίες ἀπὸ
τὴν ζωὴ τῶν μεγαλυτέρων
ἀφηρημένων τοῦ κόσμου

Διηγήματα, ἐρευνες, πρωτό-
τυπες σελίδες, χιούμορ, ἀ-
νέκδοτα, παιχνίδια, εὐθύμα
καὶ πλουσιωτάτη εἰκονοοά-
φῃσις

Π
Ε64

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

— Με ζωηρότητα χρώματα μιάς περιγράφου από τη Θεσσαλονίκη την υποδοχή που έγινε στη μεγάλη μας τραγωδία Μαρίκα Κοτοπούλη που, γυρίζοντας από το ταξίδι της στο Παρίσι, έκανε έναρξη των παραστάσεων του ημιερατικού Θεάτρου στη Μακεδονική Πρωτεύουσα με τη «Στέλλα Βιολάντη» του Γρ. Ξενοπούλου.

— Γεμάτη από ενθουσιώδεις Παριζιάνικες εντυπώσεις και με πρόσφατες αναμνήσεις της έντονης καλλιτεχνικής ζωής που πέρασε εκεί, ανάμεσα εις τους επίσης μεγάλους Γάλλους συναδέλφους της ηθοποιού και συγγραφέα έπαιξε ο Λεονοράν, Χάρρυ Μπάρ, Κοκτώ κλπ. έφερε να ξεγυμνή ο ενθουσιασμός της προς τους δημοσιογράφους και προς το δημόσιο των ημιερατικών που έσπευσε να την υποδεχθή στο σταθμό και που η Μαρίκα το χαίρεται με τα θερμότερα λόγια.

— Την αληθινά θριαμβευτική έναρξη των παραστάσεων του ημιερατικού μας Θεάτρου με τη «Στέλλα Βιολάντη» συνεχίζουν ήδη, το ίδιο θριαμβευτικά, οι παραστάσεις των υπολειμμένων έργων του ρεπερτορίου του.

— Χαρακτηριστικό της μεγάλης επιτυχίας που έχουν οι παραστάσεις του ημιερατικού μας Θεάτρου στη Θεσσαλονίκη είναι η παρ' όλες τις άσπετες καιρικές συνθήκες που περπατά παραμονή του καινού — σμένου Σαββάτου και της Κυριακής πυκνότητα προσέλευσης σκεδόν από βροχών — στο Θέατρο 'Ηλυσια με το «Καλώς ήρθες» του κ. Θ. Συναδινό.

— Το ίδιο έργο δόθηκε ακόμα σε προπαιγμένη παράσταση το απόγευμα της Τετάρτης. — Άλλο χαρακτηριστικό της επιτυχίας του ημιερατικού μας Θεάτρου στη Μακεδονική πρωτεύουσα είναι η καταπληκτική προσέλευση των εισιτηρίων του. Τα ταμεία του Θεάτρου «'Ηλυσια» γι' αυτό το λόγο μένουν άνοιχτα ως τα μεσάνυχτα κάθε βράδυ.

— Γενικά η υποδοχή που έκανε το καινού στην πρώτη επίσκεψη του Θεάτρου Κοτοπούλη σαν ημιερατικό οργανισμό στάθηκε εξαιρετικά θερμή. Ο τοπικός ραδιοφωνικός σταθμός της Θεσσαλονίκης διαθέτει καθημερινά μιά ώρα «Θεάτρου Κοτοπούλη» κατά την οποίαν εξαγγέλλονται και αναλύονται οι παραστάσεις του.

— Από τον ίδιο ραδιοφωνικό σταθμό μιλούν ήδη ύστερα από πρόσκληση η Μαρίκα Κοτοπούλη, ο Βασίλειος Λογοθετίδης, ο Δ. Μυράτ. Μεθυσμένη Κυριακή δά μιλούν και ο Γιώργος Παπάς με θέμα τον «Δόν Ζουάν» του Όπρε.

— Τα έργα που πρόκειται να δώσει ακόμα στη Μακεδονική πρωτεύουσα το ημιερατικό Θέατρο είναι: η «Διαθήκη μου» του Κ. έδον Ζουάν, ο «Κ. Εισαγγελέας», η «Αλαβή Μπέστη», η «Αίθουσα άναμνησης» (του κ. 'Αλ. Αιδωρίκη), το «Ο πατάνας», η «Μπλε άλμπερ», το «Όπως άναμνησε» το «Όλα τ' άλλάξουν» (του κ. Δ. Μπόγρη).

ΤΟ «ΕΡΓΟΝ»

Αθήναι

1

ΙΟΥΛΙΟΥ 1939

Αριθμός φύλλου 145

7 Ημερομηνίες

ΤΟ άστυ δρά... Το θερμόμετρον έχει ανέλθει εις τους 32ο, η άσφαλτος έχει λιώσει και τα κεφάλια των συμπολιτών στάζουν σαν αινιγνίτικα κανάτια... Ένας ήλιος άνοιχτήριων φλογίζει και πυρπολεί τα πάντα και τα θήλειά του κυκλοφορούν εις τους δρόμους περιφέροντα την ημιγυμνών των πρόκλησιν, προσθέτων και αυτά εις την θερμότητα. Μέσα εις την μεσημβρινήν λαύραν, η φωνή του παγοπόλεου άνηχεί άγανυμένη, σαν να προέρχεται από ένα μακρινόν κόσμον.

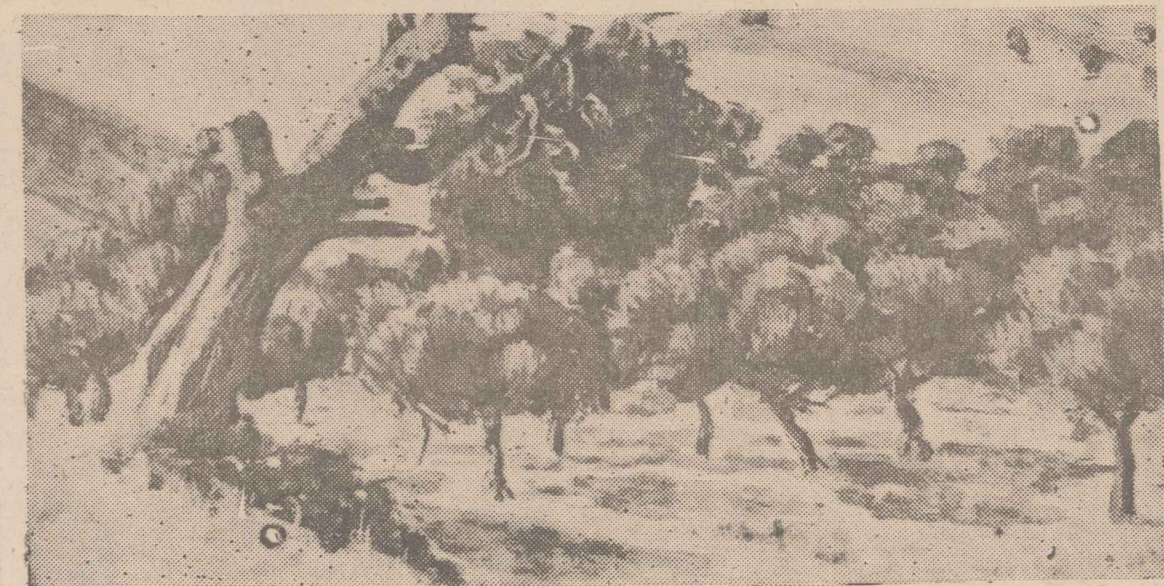
— Ο πάγος! Ο πάγος! Είνας η μόνη έλπις σωτηρίας των πυρπολούμένων. Οι γυρίλλες άναίγονται εις την άντηλιά, άνθρωποι άφανισμένοι, πρόσπα ιδρωτοβρίθη, φυσιογνωμίες έξαλλες άπευθύνονται ως προς τον ύπερτατον σωτήρα των.

— Ένας φράγκο, ένα διόραγκο και εις αντίταλμα, ο καλός αυτός άνθρωπος, τείνει ένα κομμάτι συμπεκνωμένου φύχους, αυτόν τον ύπαινον και λυθίζοντα κύβαν, που περικλείει ένα μαγικόν κόσμον δροσερών άναμνησεων και νοσταλγίων — ύψιλλα θουνά, όπου ο έορήςας ροδόξ γεμάτος διαφάνεια και ευεργετική ψύχρα, αούρωφλητα άνοιξιτικά έράδρια και ριγνίλα φθινοπωρινά πριβάνα.

— Ο πάγος! Ο πάγος! Οι άνθρωποι των παραλαμμένων με μυστηριώδες ύφος, όσαν να τους δίνεται προς φύλαξιν οι θησαυροί του άγγλικού στέμματος.

Δέν είναι άστέιο. Αυτό το τεμάχιον του χημικού παρασκευάσματος, είναι μία κονιόεφα του χεμικού, κονιόεφα αυτοπαγοποίησης και αταπάζης, την όποιαν άγοράζουν οι άνθρωποι με προθυμίαν. Θα την τοποθετήσουν εις το μέσον της καμίνου των και θα τους φανή άμέσως ότι ο καύσων που σκαφοβλύνει ως όρειβάτης εις τάς άνωτέρας κορυφάς του θερμόμετρον, θα γκερμιστοασίση αινιδίως εις το μηδέν...

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ... σα σπείρα των πλαστογράφων είχαν ως άρχηγόν τόν Χρυσόχρηνην... Ένθαρρυντικές συμβολισμός άνόμετος, που έγενετο, ύποβόητομεν, άφορημί να παρασυρθόν εις την παράν των πλαστογράφων και πολλοί διατάχοντες. Ποίος ήμπορεί να άμφιβάλλη ότι ένας χρυσόχρηνης δέν θα τα καταφέρει και δέν θα πλουτίση τους συνεργάτας του; Άλλως τε ο κ. Χρυσόχρηνης ήτο και μηχανικός, ειδικός δηλαδή γιά να στήνη μηχανές.

ΑΤΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ
(Ζωγραφικός πίναξ της Κ. Χεωνής Βουτυρά Γαλανού)

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΕΙς τό θέατρον «Σαμαρτζή» που διατρεί και έφέτος το ρεκόρ εισπράξεων, με την πολυκροτον πλέον «Βιολέτταν», οι θεαταί τραγουδούν διαδικώς από προχθές ένα νέον χαριτωμένον έδάς του κ. Γιαννίδη, που τό έκτελει με την γνώσιν της δεξιοτεχνίας, η μουσική ντιέξ της ελληνικής σκηνης δνίς Σοφία Βέμπο.

Αι λαμπράι εισπράξεις που πραγματοποιούν όλοι οι πραγματικοί καλοί θιασοί που ιηγούν εις την άπαρχίαν, έδημοιούργησαν μίαν γενικήν τάν πριν πρόσ περιόδεας.

— Έτοι καταρτίζονται όλοένα και νέα συγκροτήματα, που άναχωρών εις τουρνέ εις τάς διαφόρους πόλεις της Ελλάδος.

— Έν τω μεταξύ εις την Θεσσαλονίκη, που έχει έξελιγχι εις της πρώτης τάξεως θεατρικήν «πίστισιν», οι θιασοί κάμουν χρυσές δουλειές.

— Πλην τού θιάσου Κοτοπούλη, ο όποιος πραγματοποιεί πρωτοφανείς εισπράξεις, εφίρσκει εις την μακεδονικήν πρωτεύουσάν ο θιάσος Χαντά Πρινά, που παίζει εις τό θέατρον «Έλένας» Άλξάνδρου και τό όποιος άνεβάζει τον «Μαχαρναγιά», όπερέττον του κ. Χατζηποστόλου, που έσημείωσε σημαντικήν επιτυχίαν.

— Αυτήν την έβδομάδα άνεβάζει την έπιθεώρησιν «Χρυσή Βραδυά», τών κ.κ. Σπ. Μεταξά του πλούτου.

— Διά την άναβίβασιν της έπιθεωρήσεως αυτής καταβάλλονται μεγάλα προστάθια, διά να έμφανισή με πάσαν έπιμελειαν.

— Την έπομένη έβδομάδα ο θιάσος άνεβάζει την «Σεβδάλιναν» τών κ. κ. Συρράκου — Κοτρίβανου.

— Έν συνεχείς πρόκειται να παρουσιάσιν τους «Απάχης» τών «Αθηνών», το «Ρωμείο αίμα», τών «Μοσχολύγκα και «Αθήνας» και τό «Αθήνα και χωριό», τών κ.κ. Πρινά — Κομνηνού.

— Ο θιάσος Καίτης Βερόνης — Μαρίκα Νέζερ, καταρτιοεις τελείας, από πάσης άπόψεως, άναχωρεί μεθ'όριον Πέμπτην διά τάς Πάτρας.

— Η ένορξ εις των παραστάσεων του έπρόκειτο να γίνη την Παρασκευήν, με την έπιθεώρησιν «Βελουδένια» τών κ.κ. Στυροπούλου — Παπαδοούκα — Άττιροπούλου.

— Άς δευτέρων έργων του θιάσου δά δώθ η Δακτυλογράφος τών κ.κ. Μωρατίνην — Σκελλαρίδην, θά άναβιβάσθ η δέ την Δευτέραν.

— Η σύνθεσις του θιάσου έχει ως έξη: Καίτη Βερόνη, Μαρίκα Νέζερ, Πέρσα Βλάχου Νίνα Συλάς, Φαίδρα Δρόσου, Κάτια Ρώμα, Β. Κοντογιάννης, Άγγ. Μαυροπούλου, Άρ. Χρυσόχοος, Συρράκος, Όρφανός, Σάκιντας κ.ά.

— Ο θιάσος της Κας Άνδρεάδου πραγματοποιεί σημαντικές εισπράξεις με τών «Πηνελόγιαν» του Μπρενόν, Σ.δ. 5-που, ως γνωστόν, η έκλεκτή πρωταγωνιστρια του, δημιουργεί ένα ρόλον που της ηγαίνει σάν γάντις.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ύπευθύνων συμφώνως τώ Νόμω

Άρχισυντάκτης:

ΜΑΝΟΣ ΣΑΦΑΡΙΚΑΣ

Άγιον Πάτριον 52 (Καλλιθέα)

Διευθυντής Τυπογραφείου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΑΝΗΣ

Δομάρους 4

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Σταδίου 23

Γραφεία: Σταδίου 23

Άριθ. Τηλεφώνου 31-909

== Σκέψεις της ημέρας

ΓΥΝΑΙΚΑ
ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ

Τού κ. Χόρν

Μόλις ο ήλιος είχε γείρει και τό σκοτάδι άπλωνότανε, ό κόσμος έξεγύθηκε στην Πλατεία και κατάλαβε όλα τα τραπέζια και όλες τις καρέκλες. Ήθελα να έαπλώση την άριδα του και να έκαουρασθ από τό καθούρνι-σιν όλης της μέρας.

Α αυτός ο Άττικός ήλιος που τόν έψαλλαν θάρροι και ποιηταί, τί φοβόρ έκνευριστικό καμίνι που εινε αυτή την έποχή; Όλοι οι Άθηναίοι έχουν τα νεύρα έκαουρδισμένα και δέ θέλουν πο-λύ γιά να ξεσπάσουν και να γίνη καυγάς! Τα γκαρσόνια στην Πλατεία ημερομνηστικά έκαου-λόντας στους θαυμάσιους βροστί-κα. Καί τί έπιτηδεύεις, τί τογύ της, τί ταχυδακτυλουργική έπι-τεδεύεις. Κρατάνε διακούς γεμά-τους τεσσάρων διαστάσεων, πολ-λές φορές και δύο μαζί, έναν στό κάθε χέρι και όμως περνώνε σαν άστραπη μέσα από αυτοκίνητα, διασχίζοντες πεζοδρόμια, διαγανί-ζονται με άσηρημένους περπα-τήτας και τίποτε άπρόσπο δέν τους συμβαίνει.

Μέσα λοιπόν σ' αυτή τη φασα-ρία τών τραταρισμάτων των πα-γοτών, των πασών, των λευο-νέδων, των συσφιγμένων και θυσι-νάδων των γυναικών κατα-φώνων παγωμένον φερν, μέσα στον όρυμαγδό τών φανών, τό γκαρ-σόν άτάραχο πρέπει όλα να τα προφταίνει.

— Γκαρσόν, έλα δώ, δύο όρες σέ φωνάζουμε!

— Γκαρσόν, που εινε η λεμονά-δα, που παρήγγειλες;

— Γκαρσόν, σέ φωνάζουμε με-άδρα να σέ πληρώσουμε. Θά φύ-νομε και θα τ' άφήσουμε άπλη-ρωτα.

Ήταν μοιραίο να γίνη και έ-πεισόδιο. Ραμφοί είμαστε, η ζέ-στη μάς έχει έκνευρίσει. Ένις μια κυρία καδόν με τόν κα-θαλλισμό της ένα γκαρσόν, που θέβαια δέν ήταν έκατόγχιρο ά-κουμπας γιά μία στιγμή έναν δισκόν δέσει από τραπέζι της.

Είχε και άλλον γεμάτον στά χέ-ρια του και ξέγινε ότι τόν φόν-ωσαν από κάπου να πλη-ρωθί! Επόμενον ήτο να φύγουν και να χάσουν τα λεφτά του. Στή σαστιμάρα του λοιπόν, ά-φωρε γιά μία στιγμή τον άδειο δισκόν τό τραπέζι της κυρίας γιά να λευτερώσθ το ένα χέρι του. Ποίος είδε τό Θεό και τό-ροβήθηκε; Η κυρία, φαίνεται, έ-πηρεασμένη από τό έρωσιμισμό όλης της ημέρας έγινε όλη φω-τιά και λαύρα.

— Καί τί τόκαμες τό τραπέζι μου, άκουμιστήρι η όφεις του κάφενείου;

Και άμ' έπος, άμ' Έργον, δίνει μία στό δισκόν που έκαουρδίζε-ται σέ άρκτη άπόστασι, ενώ όλοι θαμνείς κινδυνεύουν να πλη-ρωθούν από τά θροισάσα τών γυναικών και τών καραφών, που γίνονται κομμάτια.

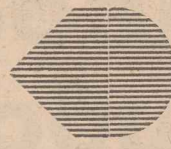
Ο καθολικός, πολύ πιθανόν σόλυσος, που ίσως θα είχε ύπο-στη και άλλα ξεσπάσματα τών νεύρων της κυρίας πληρώνει τά σπασμένα και ό έπιθεωρητής του κάφενείου έρχεται να κάμη άνακαρίσεις, γιά να ίδη ποίος φταίει, τό γκαρσόν η η κυρία; Μά οι κυρίες φταίνε ποτέ, μάλι-στα άμα έχουν νεύρα; Καί όμως μοι φαίνεται πως φταίει μόνο ο Άττικός καυσιμώτατος ήλιος, που νεύρασε την κυρίαν και την έκανε... δισκοβόλον.

Π. ΧΟΡΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Μετ' όλίγας έβδομάδας
ΤΟ «ΕΡΓΟΝ»
θα έμφανισθ έντελώς
άνανεωμένον

“Ενας νέος τύπος περιο-
δικού που θα σημειώση
σταθμόν εις τά δημο-
σιογραφικά χρονικά του
τόπου μας.

Τό ΕΡΓΟΝ ύπηρε έως γνωστόν τό πρώτον μεγάλο ελληνικόν περιοδικόν που με την έμ- φάνισιν του ήνοιξε νέους όρίζοντας εις τόν ελληνικόν περιοδικόν τύπον. Τό Ε ρ γ ο ν ήρθε να καταστήσθ το ελληνικόν περιοδικόν, που ήτο άλλοτε ένα άπάνθισμα κακών ως επί τό πλείστον ξένων διηγημάτων, ένα ζωντανόν όργανισμόν, γεμάτον από δημοσιογραφικόν παλμόν, μίαν έκδοσιν έρεύνης και έπισκοπή- τησης, πόν σκοπός της ήτο τό καθρέφτισμα της ζωής της ξένης και της ελληνικής, ίδιως όμως της ελληνικής.

Διαβάζοντας κάθε έβδομάδα τό νέον «Έρ- γον», ο άναγνώστης θα ένημερώνεται δι' όλα τά ζητήματα που άπασχολούν τόν άνήσυχον κόσμον από τά πλέον φλέγοντα ως τά πλέον εύρπάρελα. Από τό «Έργον» δέν θα λείπη καμ- μία έκδήλωση της ελληνικής και ξένης ζω- ής. Η διεθνής πολιτική, αι πολεμικάί προ- παρασκευαί, αι ειρηνιστικά προστάθια των διπλωματών, η έπιστήμη, η τέχνη, η ποίησις, η φιλολογία, η περιεργος έπικαιρότης, η μόδα, ο άθλητισμός — όλα τά γεγονότα τέλος που μπορούν να ενδιαιφέρουν τό ελληνικόν κοινόν και τό ελληνικόν σπίτι, θα παρουσιάζονται πρωτοτύπως συντεθειμένα, από διατρεπείς συνεργάτας, που θα γράφουν ένυπογράφως, από τους καλύτερους δημοσιογράφους και λογίους μας.

Δεκάδες άλλων έκδόσεων, ήκολουθήσαν τό “Έργον, δεκάδες άλλων μμησεων ένεφανί- σθησαν, δίχως φυσικά να κατορθώσουν να ά- ποκτησουν την ζωήν, την πρωτοτυπίαν, την όλον ένανεομένην φρεσκάδα του πρωτοτύ- που. Όλοι αυτάί αι αντιγραφάί του «Έρ- γου» σπέτυχαν. Αι δεκάδες των περιοδικών που ήκολουθήσαν τά ίχνη του, ύστερα από μίαν προσωρινήν και τεχνητήν ευημερίαν, παρήκμασαν, έφυτοζώσαν, έσβυσαν.

Τό Ε ρ γ ο ν παρέμεινε, διότι ο ραμικός όργανισμός που τό έκδιδε, όχι μόνον άντεπε- κρίθη προς τάς προσδοκίας του κοινού, αλλά είχε την ικανότητα διαρκώς να το άνανεώνη, παρουσιάζον εις τό κοινόν ένα διαρκώς νέον, παλλόμενον από ζωήν, και πρωτοτυπίαν έ λ λ η ν ι κ ό ν περιοδικόν.

Μίαν τέτοιαν άναμνησιν, όλλα πολύ πιο ρι- ζικήν, πολύ πιο έπαναστατικήν από δημοσιο- γραφική άπόψεως έτοιμάζει τώρα τό Ε ρ γ ο ν.

Τό περιοδικόν μας μετ' όλίγας έβδομάδας έμφανίζεται υπό νέον σχήμα και νέον στυλ, όλοσχερώς μεταμορφωμένον, φιλοδοξεί δέ με την νέαν αυτήν πρωτοφανή διά την Ελλάδα μορφήν, να παρέχη κάθε έβδομάδα εις τό κοι- νόν μίαν σύνθεσιν της ελληνικής και παγκο- σμίου δραστηριότητος.

‘Αναμείνατε μετ' όλίγας έβδομάδας

ΤΟ «ΕΡΓΟΝ»

ύπό την νέαν του, έκπληκτικήν πράγματι, διά
τά χρονικά της δημοσιογραφίας μας, μορφήν.

ΑΘΗΝΑΙ

1

ΙΟΥΛΙΟΥ 1939

Αριθμός φύλλου 145

Έκδίδεται κατά Σάββατον

Έφημε ροι
στοχασμοί

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ

Τού κ. Λαύρα

“Άργους, άλλα” επί τέλους, ό- πως ήτο έπόμενον, μάς ήλθε η νέα θεωρία περί διατήρης, τροφής και τραπέζης, θεωρία η όποία εινε και λίαν παλαιά. “Άφού έ- ξηγητήσαν όλαί αι συζητήσεις μεταξύ διαπολόγων, άφού δέν άφήσαμε έιταμινών Α, έιταμινών Β και Γ, άφού έτραγανίσαιμε καρτότα, δακκία, έστίσαμε πορ- τοκάλια, κατεβάζαμε φρούδες, έρροκανίσαμε σέλινα όμά και έ- πασάσφαμεν εις την δόξαν της την τομάτην, την αίτιαν παντός κακού εις καθηγορίας πασχόν- των νεφρών άλλοτε, και άφού έξωρίσαμεν από την κουζίνα μας τό κρέας ός δηλητήριον, πτω- μαίην, σαπίαν, ήδη τό έπανα- φέραμεν εν θράμψω εις την οί- κογειαιακήν τράπεζαν.

Τί συνέβη έν τώ μεταξύ διά να γίνουν όλα αυτά; “Απόλυσος τί- ποτε: Επέβησαν χιλιάδες και μω- αδες άνθρωποι ροκανίζοντες μόνον καρτότα και ζουν, άκί- νη, και άργάζοντες άλλοι μασ- σάντες μπουζίκης χοιρινές, πα- δάκια και ροοπίπ εις διπλάς με- ρίδας πρωί, μεσημέρι, θράδυ.

Μιά άλλη τροφή, καταδικασθεί- σα προσφύγει εις άναθεώρησιν ποτε: Επέβησαν χιλιάδες και μω- αδες άνθρωποι ροκανίζοντες μόνον καρτότα και ζουν, άκί- νη, και άργάζοντες άλλοι μασ- σάντες μπουζίκης χοιρινές, πα- δάκια και ροοπίπ εις διπλάς με- ρίδας πρωί, μεσημέρι, θράδυ.

— Είμαι όδογίτη έτών — έλε- γεν ύπεργήρας και θαλερός κό- ρισος. Δέν μοι έλειψε ποτέ τό σό- γο πρωί μεσημέρι, θράδυ και ό- πολογίζω εις χιλιάδας καρτότα την καταπάθειάν μου. “Επίσης δέν έγω σήπεις ούτε τραγί, ούτε άρσενισμόν, γαλαξίον, τους όποι- ος να μην έμψωσα κατά την ζω- ήν μου. Δέν άναζητήσα ποθενά τις διασφινές. Αυτές ήλθαν μό- νες τώες, καθώς έσπετε — και άποφασίσθησαν εις τό σαρκόν μου. Αισθάνομαι ήδη μεγάλην ι- ικανοποίησιν, όστι θά κατεβά- σουν την μπριόλα μου σύμφωνά με την νέαν θεωρίαν της διατητι- κής. “Επίσης αισθάνομαι άκραν ευχαρίστησιν, διότι δίδεται τό σούσιον και έδω του ύπερτατι- σμού η μάλλον του σπασμού της φύλης, που είχε καταστήσει να ύπερφασαίμεθα διότι έμασούσε κρεμώδη κοπανιστά με την γρο- θιά, τρέψι έλμας και μία νιούτα ή έκαουρούς πολυτέλεια τά πείρεσκια, δηλαδή τό περιτόν και τό άποβαλλόμενον από τούς άλλους κρεοφάγους λαούς.

“Ο δυστυχισμένος ο Έλλην ά- γασσας τό κρέας και τό μόνον που έβλεπε ήσαν τά διάφορα νε- κοίτες, τά όποία έτραγε με τά μάτια. Αυτό ήταν τό μόνον που δέν έχωνε ποτέ μου.

Και ο θαλερός γέρον, άφού έ- τελέωσε τό μυφτέκι του παρήγ- γειλον ως δεύτερο πιάτο σουβλά- κια, διατεινόμενος ότι εκεί ύπό- χουν όλα δέκα χρόνια ζωής του!

“Ο δυστυχισμένος ο Έλλην ά- γασσας τό κρέας και τό μόνον που έβλεπε ήσαν τά διάφορα νε- κοίτες, τά όποία έτραγε με τά μάτια. Αυτό ήταν τό μόνον που δέν έχωνε ποτέ μου.

Και ο θαλερός γέρον, άφού έ- τελέωσε τό μυφτέκι του παρήγ- γειλον ως δεύτερο πιάτο σουβλά- κια, διατεινόμενος ότι εκεί ύπό- χουν όλα δέκα χρόνια ζωής του!

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΛΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τόκτα

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85

ΑΡΙΘ. 39045

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΚΑΡΡΙΕΡΑ...

Τελευταίως η 'Ακαδημία του Φίλμ, στο Χόλλυγουντ, απένει- με το πρώτο βραβείο για ήθο- ποιό φίλμ με έπεισσία, στον Γουόλτερ Μπρένναν. 'Υπάρξε- ο καλύτερος ήθοποιος του εί- δους του, «κας» όλων τ' έτος», λέγει η απόφασις της έλληνο- δικού επιτροπής. 'Ο Μπρένναν, ό οποίος είχε έναρκαώσει τε- λευταία τον γέρω - ιδιοκτήτη σταλίων για ιπποδρομίες που σχεδόν πρωταγωνιστεί στο φίλμ «Κέντουκ», μαζί με την Λορέτα Γιούγκ, έχει άρχεισει την κινηματογραφική του στα- διοδρομία, ως γαϊδαρός. Τό- λέγει ο ίδιος τό περιστατικό, έπ' ευκαιρία της θραεψέσεος του.

«'Ο Τσάρλυ Τσάπλιν, είπε, ό Μπρένναν, άρχισε ως κλόουν, και ό 'Αντόλφ Γκράιτσορ ως έ- φημεριδοπώλης, γιατί και εγώ να μην άρχισα ως γαϊδαρός; 'Ημουν τότε στο τεχνικό προ- σωπικό της Φέξ. 'Ο όμιλος ή- ταν στά πρώτα του ήμερα, η μάλλον, στις πρώτες του μου- σικές. 'Ευγυρίζετο τό φίλμ 'Τό παιδί του Τσάρλυ» και μετα- ξύ των παντός μεγέθους στάρ- υπήρχε και ένας γαϊδαρός, ό οποίος εφρόνετο επανειλημμέ- νως να... διευθύνει με τό όγ- κομισιά του τό ήχητικόν με- ρος της ταινίας.

«Όταν, όμως, ήλθε και ή ρος να «παίξει», αυτός άρνήθη- σειρά του τετραπόδου, στέ- κε διαρρήδην να όγκανισή! Προσπαθών να τον μεταπί- στον, άλλ' εστάθη άδύνατον. Κάποιος τότε είπε ότι τό ζώο θά ήτο έρωτευμένον... 'Η δια- πίπτασις όμως αυτή δεν έξω- σεν την κατάστασιν. 'Ο γαϊδαρός εξακολουθούσε να μένει μελο- γολικός σάν 'Αμύλεος και ά- φωνος σάν ψάρι.

«'Απελπιόμενος ό σκηνοθέτης- στράφηκε πρós τό πλήθος πε- γκυράν και ρώτησε αν δεν ήπρηξε ανάμεσα τους κανεις που να μπορούσε να... ντουμ- πάρη φωνητικώς τον έρσμο- ζοντα αυτόν την νέου είδους δοκιμασίαν της σωής τετρα- πόδου συνάδελφον. Μερικοί προσεφέρθησαν, αλλά χωρίς έ- πιτυχίαν. Τότε προχώρησα έ- γώ. 'Από μικρός είχα προμερη- έπιτηδεύτηα στο να μιμού- μαι την φωνή του γαϊδαρου. 'Ημουν ένας... δεξιότρυχνος σ' αυτό. Τό είπα του σκηνοθέτου, με δοκιμάσε και με δέχθηκε πανηγυρικώς. 'Επαίξα στο φίλμ και μάλοια με συμμό- λω... για να μην τού φύγω! Αυτό ήταν. 'Αγούτερα, μου ε- νεπιστεύθησαν μερικά ρολάκια και έπειτα άλλους μεγαλύτε- ρους ρόλους.

«'Ετοι εξέλιχθη... Καί κατέληξε φιλοσοφώντας ό Μπρένναν: — 'Άλλοι άρχίζουν την στα- διοδρομία τους σάν άνθρωποι και την τελειώνουν σάν γαι- δαροί. 'Εγώ την άρχισα σάν γαϊδαρος και έλπίζω να την τελειώσω σάν άνθρωπος!...

Η ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΣ ΣΟΦΟΥ ΑΓΡΟΣΧΟΛΟΥ

Μέσα σέ μιάν ώρα συμβαίνουν τὰ εξής:

Οί ώρες περνούν, οί μέρες περνούν, οί έβδομάδες περνούν και με την πυρετώδη ζωή των μεγαλοπόλων ιδίως, σχεδόν δεν τό αντιλαμβάνομεθα. Δεν δίνουμε στά κλάσματα αυτά του χρόνου, εις τα όποια ήμεις οί ιδιοι άλλως τε, για την 'έξυπνη- ρότητά μας, τόν 'έχουμε υποδια- ρέσει τή σημασία που θα έπε- ρει από έκκεπτόμεθα σοβαρώτε- ρα τί μπορεί να γίνη με μιά ώ- ρα. 'Ισως θα ένδικνε περισσότερο σημασία στο μικρό άλλως τε, άλλίως, αυτό διάστημα, έάν είχαμε όπ' όφει μας τί γίνεται σέ μιάν ώρα σ' όλον τον κόσμο.

Σέ παλαιότερο καιρό θέρβαια δεν θα ήταν δυνατό να τό πλη- ροφορηθούμε αυτό, άπλοστάστα διότι δεν ήπρηξε ή θαυμασία έ- πιστήμη που μας τή λείει όλα αυτά με άπόλυτη άκρίβεια ση- μερα που έχει πλήρως αναπτύ- χη ή στατιστική. Καί άς άρχί- σουμε από κάτι εις τό όποιον δεν εινε αδιάφορος κανένας άν- θρώπος: από τόν έρωτα και την άγάπη και από τούς γάμους που εινε τό άμεσον αποτέλεσμα τους. Σέ μιά ώρα λοιπόν γίνου- νται εις όλον τον κόσμο — χω- ρίς θεοβάλας να λάβωμε όπ' ό- αν τό άπό τούς γάμους, έάν ό- αν δέν υπάρχει έλεγχοσ 1200 γάμοι. Στό ίδιο διάστημα τών 60 λεπτών, γεννιούνται 5440 παιδιά, έπειδή δέ κάθε ώρα πε- ραίνουν 4630 άνθρωποι 'έχουμε μιάν προσθήκη νέων ανθρώπων που άνέρχονται σέ 810 κάθε ώ- ρα. Κάθε μέρα δηλ. προστίθεν- ται εις τον κόσμο 19.440 παι- δία.

«'Ας δούμε, κατά δεύτερον λό- γον, πώς επικοινωνούν μεταξύ τους τα έκατομμύρια των άν- θρώπων που ζούν επί της γης, χολικός σάν 'Αμύλεος και ά- φωνος σάν ψάρι.

«'Απελπιόμενος ό σκηνοθέτης- στράφηκε πρós τό πλήθος πε- γκυράν και ρώτησε αν δεν ήπρηξε ανάμεσα τους κανεις που να μπορούσε να... ντουμ- πάρη φωνητικώς τον έρσμο- ζοντα αυτόν την νέου είδους δοκιμασίαν της σωής τετρα- πόδου συνάδελφον. Μερικοί προσεφέρθησαν, αλλά χωρίς έ- πιτυχίαν. Τότε προχώρησα έ- γώ. 'Από μικρός είχα προμερη- έπιτηδεύτηα στο να μιμού- μαι την φωνή του γαϊδαρου. 'Ημουν ένας... δεξιότρυχνος σ' αυτό. Τό είπα του σκηνοθέτου, με δοκιμάσε και με δέχθηκε πανηγυρικώς. 'Επαίξα στο φίλμ και μάλοια με συμμό- λω... για να μην τού φύγω! Αυτό ήταν. 'Αγούτερα, μου ε- νεπιστεύθησαν μερικά ρολάκια και έπειτα άλλους μεγαλύτε- ρους ρόλους.

«'Ετοι εξέλιχθη... Καί κατέληξε φιλοσοφώντας ό Μπρένναν: — 'Άλλοι άρχίζουν την στα- διοδρομία τους σάν άνθρωποι και την τελειώνουν σάν γαι- δαροί. 'Εγώ την άρχισα σάν γαϊδαρος και έλπίζω να την τελειώσω σάν άνθρωπος!...

Η πορτενάρη του διασημού Γουόλτερ Μπρένναν, η Πωλέτ Γκοντάρ, ή ερωή ήρωίς της ται- νίας «Μοντέρνοι Καιροί» άσού έχωρος από τον διάσημο σύζυγον της, έγυρσε μιάν ται- νία όμολογούν, υπό την διεύθυνση του γνωστού σκηνοθέτου Μαμουλιάν. Είς την φωτογρα- φίαν: ή Πωλέτ Γκοντάρ γευματίζει με ένα συνάδελφον της εις τό στούντιο κατά τό γύ- ρισμα της ταινίας της.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Τό μεγάλο νέο της έβδομά- δος αυτής από τό Χόλλυγουντ, είναι πώς ή Γκρέτα, ή «θεία Γκρέτα», πρόκειται να έγκα- ταλείψη για λίγο τούς δραμα- τικούς ρόλους για να δοκιμά- ση την τύχη της και σ' ένα άλ- λο είδος, άγνωστό της, ως α- ρα, την κωμωδία. Οί διεθυν- ται της 'Εταιρίας, στην όποια εργάζεται, ψάχνουν τώρα να έρσθν ποιοι κωμικοί ρόλοι θα ταριάζουν στην «Σφίγγα».

Εγώ όμως, ή απόφασις της μεγάλης καλλιτέχνιδος, να μη άπογοητεύη όλους τούς έπι- ροηθείς θαυμαστές της.

«'Αχάγε άκούσεις για την Κά- ρεν Χέρμπερν; έτι είχε φύγει από τό Χόλλυγουντ, γιατί δεν είχα πια... καμιά έμπορική ά- αξία. Τό άστρο της τή κινημα- τογραφική είχε δώσει.

Συνήθως όμως, ό θεντέτες της όθνης, φροντίζουν να έχουν και κάποιο άλλο άστρο στην τσέπη, τό όποιο σπεύδουν να φορέσουν όταν τό άλλο... δεν λειτουργεί πια. 'Ετσι και ή Χέρμπερν, μιά και δεν την ή- θελε πια ό κινηματογράφος, κατέφυγε στο θέατρο και ή- μερα θριαμβεύει κυριολεκτι- κώς στο Μπρουνσβίχ της Ν. 'Υόρκης, στο έργο «'Η ιστο- ρία της Φωδελέβιας».

Τό ίδιο έκαμαν και οι γνω- στοί μας Φρέντερικ Μάρς και Φράνσις Τόν, που επίσης δρέ- πουν δάφνας στα θέατρα της Νέας 'Υόρκης.

Για πρώτη φορά ή άγαστημέ- νη του παγκοσμίου κινημα- τογραφικού κοινού, μικρούλα Σίρλεϊ Τέμπλ, θα παίξη σ' έ- να μεγάλο έργο. Πρόκειται για τό περιήγημα «'Ελάζιο Που λίν, τού διασημού Βέλγουν συν- γραφέως Ματεριέλμυ, που θα γίνη τώρα φίλμ έντελώς έγ- γημα. Προηγούμενος όμως ή Σίρλεϊ θα παίξη στο «'Αισθή Τζαίην» και μετά θα άναπαύ- ται για πολλές έβδομάδες, για να νάχη δυνάμεις για την μεγα- λύτερη προσπάθεια της ζωής της.

«'Αφού ένεοάρκωσε τόν Κά- πτεν Μπλόκιντ, τόν Ρομπερτ πόν Δασόν και τόν Δόν Ζουάν, ό «'Ερρολ Φλνθ θα εναζώνοντα- νέμη τώρα στην όθνη τόν Νο- τιοαμερικανόν Σιμόν Μπο- λιβάρ, που είναι ότι ό Βασίλγ- κτων για τούς Βορειοαμερικα- νούς. Μαζί του θα παίξη ή Μπέττυ Νταλβίς, ή όποια θα εν- σερκήση την Μανουέλα Σάντ, την άχώριστη συντροφίστρα του Μπολιβάρ.

«'Ο διευθυντής ενός κινηματο- γραφικού έστιατορίου στο Χόλλυγουντ, είχε την έμπνευση να «κρεάρη» διάφορα φαγητά, στα όποια έβριε τα όνόματα των άστέρων της 'Ηνωμένης Πολιτείας, όποιος της όποιος έρι- σκόταν τό έστιατόριο. 'Ετσι, ελάνοσαρε: «Κρολάτς Τζιντσερ Ρότζερς», «Κροκέτες... Γκάρντ Γκράντ», «Σούπα 'Ανν Σίρ- λεϊ» κ.ο.κ. Τό πιο νόστιμο όμως απ' όλα αυτά τά φαγητά, εί- ναι κάποιο που παρασκευάζε- ται από βοδιμό και που φέρει τό όνομα γνωστού για την γον τροκοπία του ήθοποιού. 'Όνο- μα και πράγμα λοιπόν τό φα- γητό αυτό που θα μπορούσε κανείς να τό όνομάξη: «Βόδι, αλλά... (δονα καί μη χωριό!)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Ετήσια	Απρ. 1
Εξαμηνιος	» 1/2
Εξωτ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετήσια	Απρ. 200
Εξαμηνιος	» 100

ΙΑΠΩΝΙΑ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗ

«'Η κατάστασις εις την 'Απω- Ανατολήν παραμένει πάντοτε κρίσιμος, τά δέ επεισόδια τού Πιόν... Τσιν, μετά τόν άποκλει- σμόν όπ' όν 'Ιαπωνίαν της άγγλικής έγκωρήσεως, τεί- νουν να δημιοργήσουν μιάν κατάστασιν έκτακτως σόβα- ράν.

Παρά τό επανειλημμένα δια- έηματα τών Βρετανών διπλο- ματικών εκπροσώπων, οί 'Ιά- πωνες συνεχίζουν την λήψιν σειράς άλλος αντίαγγλικών μέ- τρων, πράγμα τό όποιον μετ' άνησυχίας παρακολουθούν ό- λοι αί δυνάμεις, αί 'έχουσιν συμφέρον εις την Κίνα.

Τας σοβαρώτερας άνησυχίας έκδηλώνει, ως εικόσ, ή άμερι- κανική Κυβέρνησις, εγγυλησθί δέ έν προκειμένω είναι αί πληροφoρίαι περί μετανιή- σεων τού άμερικανικού στό- λου.

Όττω, καθ' ή πληροφoρείται έξ Ουάσιγκτον τό Πρακτορεί- ον Ρώτερ, συζητείται εκεί ή άποστολή εις την 'Απω 'Ανα- τολήν τού άμερικανικού στό- λου τού Ειρηνοκόου «'Ελάζιο». Κατά τας εκτίμας πληροφο- ρίας τού Ρώτερ, οί πολιτικοί κύκλοι της Ουάσιγκτον άπο- φεύγουν να σχολιάσουν την πρότασιν περί άποστολής άμε- ρικανικού στόλου εις την 'Απω 'Ανατολήν, παρ' όλον ότι κα- τά την περίοδον της τελευ- ταιάς εκεί έντάσεως συνεχίζει τό άκτι σοβαρώς υπό τών άμε- ρικανών ναυτικών κύκλων.

Αί αυτής πληροφορίαι, τού Χρδός προσθέτουν ότι, καθ' ή δηλούν οί άρμόδιοι έν Ουάσιγ- κτων κύκλοι, τό ένδιαφέρον της άμερικανικής Κυβέρνησε- ως συγκεντρύεται πρωτίστως κατά την παρούσαν στιγμήν εις την τροποποίησιν τού νόμου περί ούδετερότητος, έλπίζει δέ ή Κυβέρνησις ότι αί περιστάσεις εις την 'Απω 'Ανατολήν δεν θα την άναγκάσουν να προήξ εις ένέργειαν, ή όποια θα ήδύνα- ντο να επιδιώξη δυσμενώς επί της τροποποίησεως τού νόμου περί ούδετερότητος. Ούχ ήττον — λέγουσιν οί αυτόι κύκλοι — θα έπλανάτο εκείνος, ό όποιος θα ένόμιζεν ότι δυνατόν να δημιοργήση περιπλοκάς εις την 'Απω 'Ανατολήν, έπωφε- λούμενος της άποσχολήσεως της Κυβερνήσεως εις τό ζήτη- μα τού νόμου περί ούδετερότη- τος.

«'Ο ύπουργός των 'Εξωτερι- κών κ. Κάλλ, έρωτηθείς υπό άντιπροσώπων τού Τύπου, έάν αί 'Ηνωμένα Πολιτεία σκέ- πτανται την άνάληψιν δράσε- ως ευρύτερης εις την 'Απω 'Α- νατολήν, απήντησεν ότι δεν έ- χει τίποτε σχετικόν κατά νούν. Προέβλεπεν ότι ό έν Λονδίνο άντιπρόσωπος των 'Ηνωμένων Πολιτειών έχει άλλεπαλλή- λους συνομιλίας μετά τών άρ- μοβίων της άγγλικής Κυβερνή- σεως μετά τών όποιων συνεχώς ανταλλάσσει πληροφορίας.

Καταλήγον ό ύπουργός άνέ- φερεν ότι ή κατάστασις εις Σουατόν είναι ήδη περισσό- τερον ήρεμος, τόνον, ώστε τό άμερικανική άγνήματα, τό ό- ποια είχαν άποδιδέσθω, εκεί, επανήλθον εις τά σκάφη των.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Γύρω από τό κοίσιμον ποδόβλημα της Εύωώπης ΤΑ ΒΑΛΤΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΒΟΡΕΙΑΙ ΧΩΡΑΙ ΠΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Πολύ μικρότερα από την Με- τω, και την θείαν των εις την ορίαν, ή όποια έχει έκτασιν περίου, τριών έκατομμυρίων χιλιομέτρων, ή Βαλτική έχει έν τούτοις διά τας χώρας που πε- ριβάχει την αυτήν σχεδόν σπου- δαιότητα την όποιαν 'έχει δια- τά τού Πέιμελ από την Ρωσί- αν, κατά τό 1921—1922.

«'Εκτοτε ζούν ήσυχον θίον προόδου και πολιτισμού, εξαί- ρει δύο επεισόδιον της Βίλνας και τού Πέιμελ που συνεταιρά- ζαν κατά διαλείμματα την Λι- θουανίαν.

«'Η Φιλανδία, με έκτασιν 388.451 τ. χιλιομέτρων και 3 1/2 έκα- τομμύρια κατοίκων έχει έκτα- σιν 66 χιλιάδων τ. χιλιομέτρων και περί τά δύο έκατομμύρια κατοίκους, τών όποιων κυρία έ- λαιδική — όπου θα γίνοντο οί 'Ολυμπιακοί άγώνες τό 1940. Ειναι τό μεγαλύτερον των τεσ- σάρων βαλτικών κρατών. Μετά δέ Νορβηγία, Σουηδία και Ρωσία άφ' ενός και τού Βοθν- σκόν και Φιλανδικού κέλυος άφ' έτέρου, εφύοκεται μακράν τού άμέσου πεδίου άναγώνι- σμού Γερμανίας — Πολωνίας — Ρωσίας και της περιούχης όπου πιθανόν να διεξαχθί ένδεχομένη σύρραξις τών μεγάλων αυτών κρατών.

Θεωρείται άλλως τε ως άποτε- λούσα μέρος, μαζί με την Δανί- αν, την Νορβηγίαν και την Σου- ηδία, της Σκανδιναβικής Ενω- σεως, ή όποια ήδη διεκλήρε- δν- τι θέλει να μελή σ' αδέσμευς πε- ριπτώσιν πολέμου. Είναι ή γό- ρα των χιλίων λιμνών, όπως λέγεται — έχει πράγματι περί- τάς 35.000 — της όποιας κύρια πόρις εινε τά προϊόντα τού άπεί- ραντου δασικού πλούτου, της ά- λειας, τών υφαστουργείων, της κτηνοτροφίας και τών πολιτι- μων δρυμάτων διαφόρων άρκε- τών ζώων. Οί θιννοι, ως και οί 'Εσθονί, γέγοντες των έσθονών εις την τριτάτην που κατοικούν σήμερα από την Κεντρικήν 'Α- σίαν πρό δύο χιλιάδων έτών και ύπάρχον επί αιώνας πρώτα σπώ- τελες της Σουηδίας και κατοίον της Ρωσίας.

«'Η Εσθονία με έκτασιν 60.000 περίπου τ. χιλιομέτρων, έ- σιν δηλ. πρós τό ήμισυ της 'Ελ- λάδος, έχει πληθυσμόν 1.300.000 κατοίκους. Μεχρι τού 13ου αιώ- νος — έκτός μικρής υποδουλ- σεως εις τούς Δανούς, οί Εσ- θονί καταδούσαν, ως μισούν άνάγκασται, άλλα υπεταγάνον κατά τάς άρχάς τού 14ου αιώ- νος, όπως και τά άλλα Βαλτικά κράτη εις τό Τάγμα των Γερμα- νών Τευτονικών 'Αποστόν.

Κατόπιν ή χώρα κατέληθη

Δύο χαρακτηριστικά εικόνες από τά πρόσφατα γεγονότα τού 'Αγγλικού στόλου στον 'Ατλαντικόν

ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΣΟΒΙΕΤ

Τραπεζών και Κινηματογράφων κατά στίχον Δραχ. 15. 'Εμπορικά άγγελία Δρ.12.

Τελευταία πληροφορία έκ Λονδίνου αναφέρεισιν πάντως, ότι ή άγγλική Κυβέρνησις θα έπανεξέταση τας υποβληθεί- σας σοβιετικές προτάσεις, δια να δινηθή να καθορίσιν τά ό- ρια των δυνατόν άγγλικών ύ- ποχωρήσεων.

«'Επί τού θέματος κούτου, ώ- μιλησιν πρό ήμερών εις την Βουλήν και ό πρωθυπουργός κ. Τσάμπερλαιν, άνακοινώσει ότι ό λόρδος Χάλαφξ, έλπίζει να είναι εις θέσιν συντόμως ' άποστείλθι νέας οδηγίας εις τόν κ. Σήντς εις Μόσχαν.

«'Η Κυβέρνησις — προσέθε- σεν ό πρωθυπουργός — έν συ- νεννοήσει μετά της γαλλικής Κυβερνήσεως, εξετάζει τά σο- βιετικά σχόλια επί των τελευ- ταίων άγγλο - γαλλικών προ- τάσεων.

«'Ο πρωθυπουργός είπεν έν συνεχεία ότι δεν φρονεί ότι τά πράγματα θα έβελαίνοντο, έάν άπεστελλετο ύπουργός εις Μό- σχαν, ως υπέδειξεν ό κ. Ντάλ- τον.

«'Ο κ. Ντάλτον, όστις, ως γνωστόν, όπρότεινε την μετα- θέσιν τού λόρδου Χάλαφξ εις Μόσχαν, έτόνισεν ότι αί όφι- στάμενοι δυσχεραίνει προκα- λούν ικανοποιήσιν εις τό Βερο- λίνον και αούδάνον τούς κυν- δυνους νέων περιπλοκών έν Εύ- ρωπεί.

«'Ο κ. Τσάμπερλαιν, απαντών, είπεν ότι όί κίνουσι περί όν ώμίλησεν ό κ. Ντάλτον είναι εσθμοί και εξέφρασε την έλ- πίδα ότι θα έχη αούτως όπ' έ- ψιν και ή Σοβιετική Κυβέρνη- σις.

«'Ο πρωθυπουργός, παρακλη- θές έν τέλει να παράσχη πλη- ροφoρίας όρετικώς πρós τας συνηντήσεις με την γαλλικήν Κυβέρνησιν, εδήλωσεν ότι δεν ειναι παρεσκευασμένος πρós αούτο.

Κατά τινες πληροφορίας, ή άγγλική και γαλλική Κυβέρ- νησις θα υποβάλλουν νέας άν- τιπροτάσεις εις την σοβιετικήν Κυβέρνησιν. Αί προτάσεις αού- ται, καθ' ή εβδόμην αί εφη- μερίδες, δύναται να θεωρη- θούν ικανοποιητικά δια τας ά- πόψεις της Ρωσίας, δεδομέ- νου ότι όί αούτοι επιτυχάνε- ται λύσει ικανοποιούσα την ρωσικήν αντίληψιν, επί την συμφωνίαν πρέπει να διέπουν ίσομερείς ύποχρεώσεις αούτομ- τως άναλαβόμενα υπό των συμβαλλόντων Κρατών, έν ή περιπτώσει ή άκραιότερη τού- τον ήθελε καθ' όμιονδήποτε τρό- πον άπειληθί.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ο παγκόσμιος πόλεμος, αφού εξασάνισε τους ανθρώπους κατά την διάρκεια του, εξακολουθεί και τώρα να υπενθυμίζει την παρουσία του. Είναι πολλά περιπτώσεις που υπολείμματα θλιμμένων μεγάλου πολέμου εγκαταλείμμενα επιφάνειαν των θανάτων πολλών ατόμων με τας αποτόμους εκρήξεις των. Έως τώρα όμως μόνον οι άνθρωποι ήταν τα θύματα αυτών των ανελπίστων ευρημάτων. Ήδη και τα ζώα άρχισαν να πληρώνουν με την ζωή των εις παρομοίας περιπτώσεις. Το ποιμνιον χοίρων του Γάλλου κτηνοτρόφου 'Αντρέ Νταρλάν πρό ημερών ήρριψε να αποδεκατίζεσαι. 'Επισταμένη λατρική εξέταση τών στομάχων των χοίρων που εφόρυσαν, απέδειξε παρουσιαν... πυριτίδος. Αι έρευναι δέ εις τόν τόπον της νομής απέδειξαν ότι τα ζώα έπρωγαν υπολείμματα φυσιγγίων, που είχαν εγκαταλειφθή εκεί από τόν μεγάλον πόλεμον, τα όποια και επέφερον τόν άμεσον θάνατόν των.

Μετά την οργάνωσιν των ταγμάτων από άνδρας εις την Γερμανίαν και την 'Ιταλίαν, ο Χίτλερ έψήφισε πρό ημερών νόμον, ο όποιος ιδρύει τάγματα γυναικείας προπαγάνδας. Οι νεαρές Γερμανίδες, εξαιρετικής καλλονής, θα φορουν λευκήν στολήν με μπλε γιανιά και θα όμιλούν άπαισίτως τις κυριότερες ευρωπαϊκές γλώσσας. Ο άρχηγός του γερμανικου Κράτους νομίζει ότι το γυναικείον φύλον θα επιτύχη επί του πεδίου της προπαγάνδας πολύ περισσότερα από ότι αι σύγχρονοι άνδρικοί όργανώσεις.

Τό...φλέγον ζήτημα της ημέρας Ζέστη! Ζέστη!

Έμμετρον ρεπορτάζ του κ. Γ. Θιάδιου

Τό καλοκαίρι φούντωσε κι' αφόρητος κατέστη αυτό τό δεκαήμερον τουλάχιστον, η ζέστη. Φωτιές πετούν οι δρόμοι μας τό φλέγεται κι' η ζέστη μας η φτενινή παμφίλατος δεν (λέγεται. Στην δέ κλεινήν πρωτεύουσάν με τούς πολλούς (τούς ύμνους ανθρώπους μόνον βλέπετε να τρέχουν... η μ (γ υ μ ν ο υ ς.

Στόν 'Υμητόν ο ήλιος εύθυσ ώς άνατέλλει τις τριχές, έκαστος άστος της κεφαλής του (τίλει. Θά μετανοιώση, γιατί ζή σ' αυτήν έδω την θέ τσακωθή... μονάχος του και με τόν παγο- (πάλι. σέ δώδεκα καθίσματα θ' άπλώση τις άριδες, θά κάνει τόν άέρα του με τις... εφημερίδες. Θά βλασφημήση τούς Θεούς, τούς Δαίμονας (θά βριση, θά βάλη τό κεφάλι του να δροσιστή στη βρύση κι' άν τελικώς δέ δροσιστή μ' αυτό, θυσία (πάση, θά πάρη φορά κι' ασφαλώς στόν τοίχο θα τό... (σπάση.

Είνε τό πράγμα φοβερόν κι' άπάνθρωπον έ- (πίσης να ζής όλες τις άδρες σου εντός ζευγούς, (σε να χάνης την ύπομνη με τη φρικτή τη λαι- (σε να μην μπορείς να περπατάς, να τρώς, να κα- (τακλινέσαι να κλίνης πρός... λασκάρισμα, κοινός πρός (την παλάβρα και σ'τα καλά καθούμενα μες τό... Δαφνί να (κλινέσαι.

Σ' άπέραντο και σ' άβέσπτο, ψηνόμαστε, κα- (μίνι κι' όμως, όπως πηγαίνουμε, κανένας δέ θα (μείνη. Ο ούρανός δέν έννοει στιγμήν να καταστροφισθή κι' ούτε στιγμήν δέν περνά, χωρίς να μιάς (...μαρτυρία. Για κλάματα μάς έκανε, αθλόμας και δυστό- (χους, και λίγην άνακούφισιν δέν βρίσκαμε σούς... (σ τ ι χ ο υ ς. τού Μίμη Γιαννουκάκη. Με μιά φανέλλα μοναχή και μ' ένα... σωβρα- (κάκι

κάθε πολίτης σοβαρός, στους δρόμους άλλας- (λάζει κι' ο κρουνηδόν τρέχων ιδρώς τάς... ρ ο υ χ α (μ α ς α λ λ α ζ ε ι.

Εκτός της ζέστης της φρικτής που σάς προ- (είπον ήδη -που πολαιμίδα γίνεται ψητή στο κεραμίδι- είνε κι' αυτά τα θηλυκά, τα δίχως συστολήν που περπατούν εις τας δόδους χωρίς σχεδόν (στολήν για να συμβάλλουν έτι δέ στης ζέστης τό μορ (τύριον διότι σ'ας αίσθησεις μας σηματούν... έ γ ε ρ- (τ η ρ ι ο ν.

Αλλά και τα μεσάνυχτα θα μαρτυρήσης πάλι (έστω κι' άν είσαι κάτοχος καθαριωτάτης κλι- (νης) και θα συνάλης διαρκώς με τούς... κορούς (πάλι. και μάτι δέν θα κλείνης. Θά πέφτης θα σηκώνεσαι, πολλές φορές την (ώρα θα σπαταλές όλο τό φλίτ, να τούς σκοτώνης (άπονα όπως οι Ρώσοι τώρα μ'...έντομοκτόνα σύγχρονα πασπαρεύουν τόν (Γάπωνα. Μά δυστυχώς δέν πρόκειται και πάλι να τόν (πάρης κι' αδικώς θα σκοτώνεσαι κι' αδικώς φλιτ (τρομπάρεις.

Ανεμιστήρες να φυσούν στον ύπνο σου θα (βάξης κουτιά κοιμμένου «Σαλοζάλ» στην άκρη θα (στοιβάξης θά βάξης νέφτι, φενικό, σ' τις άκρες του κραβ- (βάτου) μά δέ θα κάνης τόν κοριό ν' άφύση τό χαβή (του. Κι' άν είναι και νεύνομοι πολλοί καμιά φορά στόν νυχτικό τόν θάλαμον την σύζυγον θα πάνε όπου θα πάθουν τελικώς μεγάλη συμφορά (γιατί κοριούς όλονυχτες άμφότεροι θα σπάνε.

Ο κόσμον μάς έτάραξε, μάς άλλοσε την πίστη (και πώς άστος έπίστη ότι με δαύτον πρόκειται συντόμως να κρα- (πάρη) και τρέχει πρός τις θάλασσες, η τά... β ο υ ν α (ν α π α ρ ι ο ς ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΙΣΒΙΟΣ

Η ΜΙΣ ΠΥΡΓΟΣ Α'Ι'ΦΦΕΛ

Έξ άφορμής του έορτασμού της 50ετηρίδος του πύργου 'Αίφελ, εξέλεγη μία «γιγαντιαία» διασκέδαση.

Η μίς «Πύργος 'Αίφελ»-όπως ονομάζεται κατά τόν επίσημον τίτλον της- λέγεται Ζακελίν Βιάλ, είναι ηλικίας 19 ετών και ύψους 1.85 δίχως παπούτσι.

Λέγεται ότι γνωρίζει ένα σωρό πράγματα, αλλά τό θέ-βαιον είναι ότι καλύτερα απ' όλα ξέρει να... χαμογελά και να γοητεύη.

Διά πρώτην φοράν σήμερα εγκατέλειψε τά μικρά ζαχαρωπλαστικά ύψου, πωλεί παγωτά και πάστες. Είς τούς δημοσιογράφους, οι όποιοι την ανεκάλεσαν - ήρχισαν ήδη να κρύβεται - η μίς «Πύργος 'Αίφελ» έδήλωσε τά εξής:

«Όταν έγινε γνωστόν ότι θα έκλεγη μία «μίς 'Αίφελ», οι φίλοι μου μου είπαν: - Ζακελίν, πρέπει να έκλεγής σου και καμμία άλλη βασίλισσα. Μη χολοσκάς! Θά σου χαρίσω με εμείς την έσπερινήν άμφίεσιν για να παρουσιάσής. Βλέπετε τί καλές που είναι;»

— Καί σ'ας προσέφεραν την... άμφίεσιν; — Ραμμένη μέσα σε δύο μέρες. 'Αλλά εγώ δέν ήλθα στο επίσημο γεύμα εις τό όποιον θα παρευρεθή ή δουκισσα και ο δούκς του Ουίνδσορ. Θά άνέξω, δια πρώτην φοράν στην ζωή μου εις τόν Πύργον του 'Αίφελ. Μολοντί Παριζιάνα, δέν... άνέξωκα ποτέ μου! (Αυτό μάς κάνει να σκεφθώμεν πόσαι 'Αθίδες δέν θα έχουν ίσως άνέξω εις την 'Ακρόπολιν).

Κατά τά άλλα, τό «δνεира της μίς 'Αίφελ είναι πολύ περιωρισμένο και... γνωστικό:

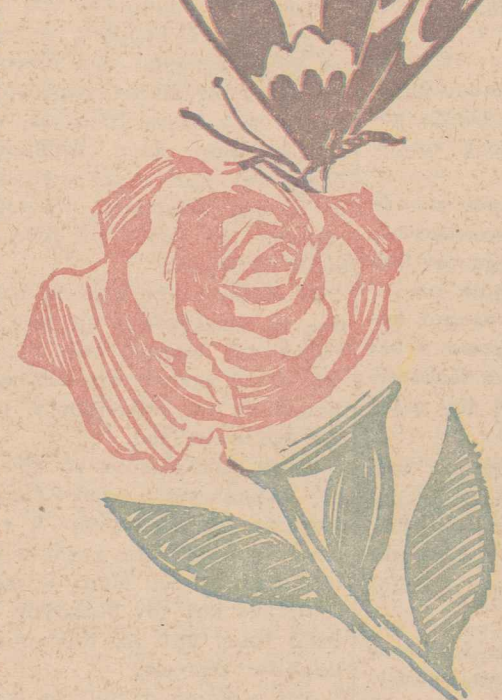
— Τό ίδιο μου κάνει, λέγει, άν παίξω ή όχι στον κινηματογράφο. Τό δνειρό μου είναι να παντρευθώ. 'Αλλά με τό άνάστημα που έχω θα χρειασθώ... κανένας γίγας των παραμυθιών!...

Τά φωτεινά σημεία που λαμπυρίζουν μακριά και σ'τα όποια σταματούν για λίγες στιγμές τα μάτια μας, ίσως ο θαυμασμός μας για τό μεγαλείον της Πλάσεως και τό Πάουτου να ήτο μεγαλύτερος άκόμη. 'Αλλά οι γνώσεις αυτές, όσο άπλοποιή-μένες και έκλαδικευμένες και άν είναι, δέν είναι για όλον τόν κόσμον, δέν μπορεί να συγκρατη-θούν από τόν καθένα.

Δέν υπάρχει αμφιβολία όμως ότι, άν κατορθώση κανείς μέσα σ' τις άράξεις αυτές καλοκαι-ριτικές νύκτες, να εκπαιδώς κέπου, μακριά από τά φώτα και τό θόρυβο, κοντά στο κέμα, σε ένα ύψωμα έπάνω, άκουμπώντας τό κεφάλι του έστω και σε μιά πέτρα μόνον και να μείνη έτοι άκίνητος, ώρα πολλή, με τά μάτια ψηλά πρός την άπειραντωσύνη του άστροφεγγου ούρανο, θα γεμίση την ψυχή του ήμερλα και καλοσύνη που θα του δώσουν περισσότερη γνώση της ζωής από πολλά κηρύγματα και από τό διάβασμα πολλών βιβλίων.

«Αν είχαμε ύπ' όψη μας, καθώς θύνόνουμε, φευγαλέα και άδιάφορα τις περισσότερες φορές, τά μάτια μας πρός τόν ούρανόν, τις άφάνταστες άποστάσεις τών έτών φωτός που χωρίζουν τούς ούρανιους κόσμους, τις λιγγυίδες ταχύτητες τών άστρων και τών άστερισμών, τις τεράστιες άστάσεις μερικών από εκείνα

Τσταλ σούδα και λουλούδια

σφαιρα του καλοκαιριού είνε τό στοιχείον της ζωής της. Στην έπιφάνεια της γής δέν την συγκρατεί καμμία άνάγκη. Δέν έχει σάρκες, να θρέψη, για ν' αναζητήση τροφή. Καί άν την κρατά κάτι κοντά στη γή είνε ο έρωας της για τά λουλούδια.

Εύτυχισμένη πεταλούδα! Δέν έχει καμμία βιωτική φροντίδα. Ο μυχός ει-

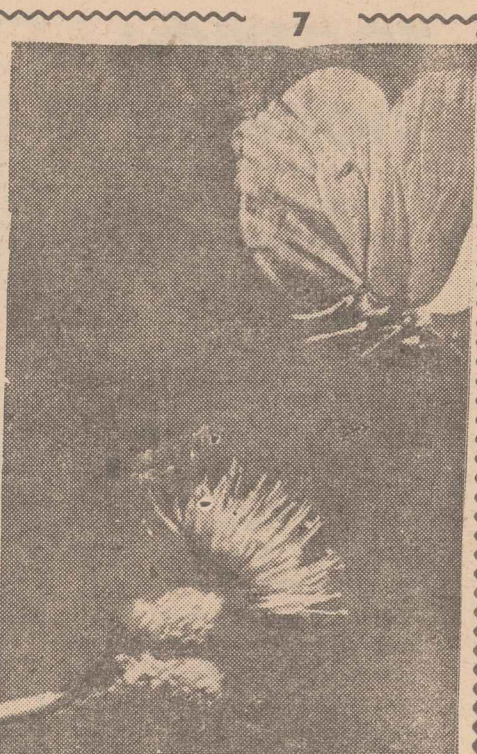

Προξενήτρια των κήπων και των άγρών, η πεταλούδα μεταφέρει από λουλούδι σε λουλούδι τή γύμν, βοηθώντας έτσι

νε γι' αυτήν άγνωστος. Όλα τα όντα ήσαν, φαίνεται, κάποτε στον Παράδεισο μαζί με τούς πρωτοπλάστους ανθρώπους. Καί υπέπεσαν στο ίδιο σφάλμα του άπληροευνένου καριού και έξωρίσθησαν από τόν τόπον της μακαριότη-τος. Καί γι' αυτό σήμερα όλοι, ποιά λί-γο, ποιά πολύ, μοχθούν για την τροφήν τους.

Η μόνη που δέν φαίνεται να μοχάει είναι η πεταλούδα. Γι' αυτήν η ζωή εξα-κολουθεί να είνε ένας Παράδεισος άμ-ριμνησίας και μακαριότητος...

Και αυτά άκόμη τά πετεινά του ούρα-

νοέριο ταξίδι, έπάνω στην άνοιξιότικη φυσί, ένα ταξίδι, που δέν έχει κανένα όριμένο σταθμό και κανέναν προορι-σμό, μιά μπόμεκη περιπλάνησι μέσα στο θαύμα της δημιουργίας. Καί τό βράδυ, όταν θα γείρη, μεθυσμένη από φώς και χορτασμένη από θέαμα, στην άγκαλιά του λουλουδιού να κοιμηθή, ίσως να μη ξανασυνηση...

Υπάρχει πού εύτυχισμένη ζωή απ' αυτήν; Δέν είνε ύποχρεωμένη η πεταλούδα να περιμένη, όπως εμείς, τούς κα-κούς άνέμους και τις μπόρες της βαρυχειμωνιάς. Φροντίζει να εγκαταλείψη την αούλεια του κόσμου, την πιο εύτυχι-σμένη στιγμήν, όταν ο λαμπρός προβο-λεύς του ήλιου λούζει με φώς την σκηνή και όλα γύρω γελούν. Η πεταλούδα πραγματοποιεί τό «εθ ζην» και τό «εθ τεθνάναι» των άρχαίων...

Είνε φυσικό να εύρίσκεται η διάθεσις και η έμπνευσις των ποιητών σε ιδιαι-τέρους δεσμούς συμπθέσις με την πεταλούδα. Τόσο αϊθέριο, σχεδόν άυλο έν, γοητεύει την ποίηση.

Η πεταλούδα, που αναδεύει με τό πέ-ταγμά της τά άρώματα των λουλουδι-ών. Η πεταλούδα, που τρικλίζει στον άέρα μεθυσμένη από χαρά και από τό γέλιο των άκτινών του ήλιου. Η πετα-λούδα, που παραδίδεται στην άγκαλιά εύωδιασμένου ύπνου μέσα στο άνοιγμα του άνθους. Η κυνηγημένη από την βρο-χή πεταλούδα, που σέρνει τα κορμάλια των φτερών της στο χώμα. Όλ' αυτά είνε άσπλημένα θέματα της ποίησης.

Ο κάθε ποιητής συμμίζει την εούα-σθήσιαν του και την τρυφερότητα του με θέμα την πεταλούδα.

Ο έπιστήμων την πιάνει στην άπόχη, για να την κορφήση στο έργαστήριον της σπουδής. Τί σκληρότης! Τί βαρβα-ρότης! Θα έλεγα, άν δέν έπρόκειτο πε-ρί της έπιστήμης, ή όποια βεβαίως συν-τελεί τόσο πολύ στην πρόοδο.

Όμως πώς να μην οργισακήση κανείς βλέποντας ένα τόσο άβρρό και άέρινο πλασματάκι κάτω από τό νιότερι της ανατομικής μελέτης; Ο έπιστήμων δέν βλέπει τίποτε τό ποιητικό στην πεταλού-δα. 'Αλλά την μεταχειρίζεται σαν ένα όποιοδήποτε άλλο αντικείμενον σπουδής.

Ζητεί να την καταλάβη σ' όριωμένο γέ-γος, όρισμένη όμοταξία και συνομοτα-ξία. Θέλει να μελετήσει την ούστασιν των ιστών της και την λειτουργίαν των όργάνων της. Νοιώθει για την πετα-λούδα μονάχα έπιστημονικήν περιέργει-αν. Καί για να την ικανοποιήση, καρ-φώνει τό ντελικάτο πλασμα με την καρ-φίτσα έπάνω στο χαρτί...

Αυτή είνε η άλγερσία συνέπειας της άν-θρωπίνης άνηρωτίας προς άνάξησιν και άνασφάλμιν. Η περιέργειά μας είνε ή φρικτή καρφίτσα με την όποιαν καρ-φώνουμε, άκνητομέμε και σκοτώνουμε κάθε τι τό άγνό, αϊθέριο και ποιητικό, που ύπάρχει στη ζωή μας...

ΠΕΝΝΑ Χ.

ΓΟΗΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΝΥΧΤΑΣ "Όταν ξαστερώνει ο ούρανός μας

Η άεροπορική άσκήσις της περασμένης έβδομάδος υπήρξε για πολλούς 'Αθηναίους μία άποκάλυψις. Όχι όσον άφορά την άποτελεσματικότητα των άμυντικών μέσων κατά τό από άέρος κίνησιν, ούτε όσον άφο-ρά τις φοβερές καταστροφές που μπορεί να προέγνη μιά νε-κτερινή ενάσμος έπίθεσις, ούτε τέλος όσον άφορά την μερική ή γενική πραγματική επιτυχία της όλης άσκήσεως, ή όποια έκρά-τησε άναγκαστικά άκίνητους έ-κατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων επί δύο άρες μέσα στη νύκτα. Όχι. Κατά την διάρκεια τών δύο αυτών άρών πολλοί από τούς ανθρώπους αυτούς άνεκά-λυψαν τό μοναδικό θαύμα του έναστρου ούρανο, τό θαύμα σ'τό που πλείστον από τούς κατοί-κους των μεγάλων πόλεων έ-χουν έχασει πρό πολλού.

Πισωμένοι από την πυρετώδη κίνησις της καθημερινής ζωής, άπό τις φροντίδες και τις έννοιες, οι όποιες δέν μάς εγκαταλεί-πουν ούτε στον ύπνο καλώς-καλά, ο άνθρωπος έχανει σήμερα πολλά πράγματα, τα όποια δέν αποτελούν τά άμεσα στοιχεία της δουλειάς του άμα τόν δια-φύρον άλλαν άναγκών, που είτε τό έθνημούργημα ή κοινωνία, είτε έθνημούργημα μόνος του. Έ-κκεινο δέ τό όποτον έξοστρακίζε-

ται κατα κανένα από την ζωή του μοντέρνου ανθρώπου, είνε η φύσις, όπως την έκανε ο Θεός, είνε τό άνεμο, είνε η ποίσις.

Εξαιρέτως οχεδόν ότι ύπάρχει ήλιος στον ούρανό, έκτός όταν οι καταικτικές του άντίκες, μάς έπιβάλλουν να τόν δοξηθώμε. Εξαιρέτως ότι ύπάρχουν δένδρα, τρεχούμενα νερά, πουλιά, χορ-τάρια, πεταλούδες, εξαιρούμε έ-τι τά κόμματα σ' τις άκρογαιλές συνεχίζουν άκατάπαστα τό μο-νέτον και λιχνιστικό τραγού-διόμα τους και εξαιρούμε, κάτω από τά ηλεκτρικά μεγάφωνα τών δρόμων ή μέσα σ'τα διάφο-ρα κέντρα που ο έκτυφλωτικός φωτισμός τους μάς θαμπώνει τα μάτια, ενώ όστι μάς παρου-σιάζουν μες άυθλόνη την ψυχή, ότι ο γυμναστικός ούρανος είνε κεντημένος από έκατομμύρια ά-στέρια που παρουσιάζουν τό μα-γευτικότερο θέαμα που μπορεί να φαντασθή κανείς.

Αυτό τό θέαμα άνεκάλυψαν χιλιάδες άνθρωποι προχθές σ'ας 'Αθήνας, στον Πειραιά και σε άλλους τούς ένδιάμεσους και γύ-ρω κατοικημένους χώρους. Οι έκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι τό άθηναικού λεκονοπεδίου ύ-ψισαν άναγκαστικά τά μάτια τους στον ούρανό και θύηκαν, πίσω από τις φωτεινές ριπές τών προβολέων, και όλγόγους και ψηλότερα από τις κόκκινες, πρά-σιες και υπλές φωτοβολίδες, την δέξα των άστρων που λαμποκο-πούσαν στην νύκτα.

Τά άστρα αυτά υπήρξαν σ'ους μακρινούς χρόνους, όπου οι Χαλδαίοι και οι Αιγύπτιοι βο-σκοί έμειναν άγρυπνοι τις νύ-

κτες, προσέχοντας τά κοπάδια τους, ή πρώτη βαθμίδα της άν-θρωπίνης έπιβίωσις. Αυτά έπρό-σες ο άνθρωπος πρώτα κατά τις μακρινές και διαγυγές νύ-κτες της 'Αλκατολής, αυτά άνά-ψωσαν τό πείσμα του σε άνότε-ρες σκέψεις, αυτά έβγαλαν μέσα του την έπιθυμία να λύση τό μυ-στήριο του Σόλμαντος, που τό άπεκαύληπτεν έκθαμβος και που έγέμισε την ψυχή του δέος και λατρείας.

Τά άστρα και οι άστερισμοί υπήρξαν πολύτιμοι σύντροφοι για τόν άνθρωπο της άρχαϊότη-τος, ο όποιος και τούς έδωσε διάφορα δινώματα ήρώων και ζώων - κατόπιν προσετέθησαν τά δινώματα των άρχαίων Θεών - για να τά άναγνωρίζει και να προσανατολίζεται χωρίς τις αλ-λές και να καθορίζει ταυτογνό-νους την ώρα. Οι ποιντοπόροι της άρχαϊότητας και τόν μετέπειτα χρόνων μέχρι της άνακαλύψεως της πυξίδος, αλλά και οι όδοί-ποροι που διέσχζαν τις άπέ-ραντες έκτάσεις της γής με μό-να μέσα συγκοινωνίας, έκτός ά-πό τά πούδια τους, τά όλογα, και μουλάρια, τά γαϊδουάρια και τις καμήλες, είχαν ως μόνον οδηγό, μέσα στη νύκτα, σ'τα ά-γνώστα, άπλόδοξα έξόδη και σ' τις έρημικές και άέριστους θάλασσες, τά άστέρια που έκαμ-παν πάνω από τά κεφάλια τους στον μαύρο ούρανό.

Σήμερα για να προσέξη κα-νεις τό θαύμα αυτό του έναστρου ούρανο, πρέπει να είνε ή ποι-ητής ή όνειροπόλος ή έρωτευμέ-νος, πράγμα που είνε τό ίδιο, άνεκαρτήτως από τούς άστρονό-

μους που η μελέτη του ούρανο, είνε ή δουλειά τους. Τό περιε-γο είνε όμως ότι και οι άνθρω-ποι αυτοί, οι όποιοι όποτί-βεται ότι δέν είναι έρωτευμένοι όταν πιάσουν τό τηλεσκοπίο τους και σ'τα όνειροπολούν, ο-τέ κάνουν ποίηση, αλλά νικη-ζουν τ' άστέρια με τό ψυχρό και άναλυτικό μάτι της έπιστή-μης, γίνονται όνειροπόλοι και γίνονται ποιητάι μπρός στο ά-φθαστο μεγαλείον και στο άνε-ξχνίσαστο μυστήριο των ούρα-νίων κόσμων και του έναστρου βόλου μέσα στην άδυσσο του ά-ποίου κάθε νύκτα θυθίζονται μηχανικά τά μάτια μας, ενώ η γή μας και όλόκληρον τό ήλια-κόν μας σύστημα συνεχίζουν στην άστροκεντημένη άπεραντώ-σύνη του τόν φρενήρη και άτέρ-μιον, αλλά πάντοτε, από έναν ύπέρταστο νόμο γεμάτο σοφία καθορισμένο δρόμο τους πρός τό άγνωστο. Τό περίεργο είνε ότι γίνονται ποιητάι ότι έρω-τευονται τόν ούρανό και τ' ά-στέρια, όπως ο Φλαμαρίν, ο-πως ο Νόρντμαν, για να μην άναφέρουμε άλλους.

«Αν είχαμε ύπ' όψη μας, κα-θώς θύνόνουμε, φευγαλέα και άδιάφορα τις περισσότερες φορές, τά μάτια μας πρός τόν ούρανόν, τις άφάνταστες άποστάσεις τών έτών φωτός που χωρίζουν τούς ούρανιους κόσμους, τις λιγγυίδες ταχύτητες τών άστρων και τών άστερισμών, τις τεράστιες άστάσεις μερικών από εκείνα

Π. ΚΡΑΟΥΣ

ΤΟ ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Από τὰ εὐθυμογραφικά φύλλα ὄλου τοῦ κόσμου

ΣΥΝΕΜΟΡΦΩΘΗ ΑΠΟΛΥΤΩΣ

Στὴν σύνταξη μιᾶς μεγάλης ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἔκρινε σκόπιμον νὰ τοικοκλήσῃ τὴν ἐξῆς δὴλωσην:

«Οἱ κ.κ. ρεπόρτερς παρακαλοῦνται νὰ εἶνε ἀκριβέστατοι εἰς τὰς πληροφορίες τῶν».

Τὴν ἄλλη μέρα, ἕνας νεαρὸς ἀστυνομικὸς συντάκτης ὑποβάλλει στὸν ἀρχισυντάκτη τοῦ τὴν περιγραφὴ μιᾶς συγκενσεως. Στὴν περιγραφὴ αὐτὴ ὑπῆρχε καὶ ἡ φράσις:

«Τρεῖς χιλιάδες ἐνηκόσια ἐνενηντὰ ἐννέα μάτια ἦσαν καρφωμένα ἐπάνω στὸν ρητορα».

Ὁ ἀρχισυντάκτης φωνάζει ἀμέσως τὸν ρεπόρτερ τοῦ:

—Τί σημαίνει αὐτό; τὸν ρωτᾷ.

—Ακριβεία, κ. ἀρχισυντάκτη!...

—Πῶς ἀκριβεία!

—Τὸ ἀκριβοτάριον ἀπετελεῖτο ἀπὸ 1999 ἀνθρώπους μετὰ δύο μάτια καὶ ἀπὸ ἕνα μονόφθαλμο!

ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ

Ἡ ὡμορφὴ καὶ χαριτωμένη Λουλού πλησιάζει σ' ἐνασταθμὸ αὐτοκινήτων ἕνα ταξί καὶ ρωτᾷ τὸν σοφέρ:

—Εἰσαι ἐλευθερός;

Καὶ ὁ σοφέρ κυττάζοντας τὴν περὶ αὐτὰς στὰ κατὰμυρὰ τῆς μάτια:

—Ἀλλοίμονον, εἰμαι παντρεμένος, δεσποινίς.

ΑΦΗΡΜΑΔΑ

Στὸ γραφεῖο τοῦ γατροῦ μπαίνει ἀσθενὴς ὁ κλητὴρ καὶ φωνάζει:

—Κυρίε, κύριοι! Εἶνε ἔξω ἕνας ἄνθρωπος πού τοῦ ἔχει κόψει τὰ πόδια ἕνα ταξί.

Καὶ ὁ γιαντρός ἀφηρημένος:

—Πές του νὰ περάσῃ...

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ ἀγορφυλάξ μιᾶς περιφερείας συνέλαβε κάποιον λαθροθήρα πού εἶχε σκοτώσει τρεῖς λαγούς σ' ἕνα ἀπηγορευμένον μέρος κι' ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἐκθεσὶ στὰς προϊσταμένους τοῦ ἀρχάξ:

«Ἐκλεβε τὸ χάνι, ἀφοῦ τὸν ἐξήτασα καὶ πήρα τὴν διευθύνοί του, τὸν ἀφῆκα ἐλεύθερο καθὼς καὶ τοὺς τρεῖς σκοτωμένους λαγούς».

ΗΡΩΪΣΜΟΣ

Ὁ Τρακατορούκας διηγεῖται στὴν παρέα του μιὰ περιπέτεια τοῦ πού εἶχε στὰν ὑπηρετοῦσε φαντάρος.

—Ἦμουνα πού λέτε ἐκεῖνο πὸ βράδυ στοῦπι, ὅποτε βλέπω τρεῖς σκιές μέσα στὸ σκοτάδι. «Τίς εἶ;» φωνάζω, καμμιὰ ἀπόκρισις. Ξαναφωνάζω, τίποτε! τότε κι' ἐγὼ παίρνω τὸ του φέκι καὶ ὀρμῶ...

—Ἐπάνω τους! διακοπτεῖται ἕνας τῆς παρόρας.

—Ὅχι, μέσα στὴν πόρτα τῆς αὐλῆς πού ἦταν ὁ καταυλισμός!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ Ἑλσα, ἦταν κόρη ἐνὸς μεγαλογαιοκτημονα με πατρισταλινὲς ἀντιλήψεις. Ὅταν σποῦδαζε ἀόμιση σ' ἕνα παρθενοναγείο τῶν Ἀθηνῶν, ὁ πατέρας τῆς ἔλαβε ἀφινδύως τὴν ἀπόφασιν νὰ διακοπῇ τὴν σπουδὴς τῆς καὶ νὰ ἐρῇ στὸ κτήμα τοῦ.

Ἐκεῖ τῆς δὴλῶναι τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ παντρευτῇ ἕναν παρὰλῃ μεσόνικο, πού ἡ παρθενικὴ ὁμορφὰ τῆς τὸν ἔκαμε νὰ τὴν ποθήσῃ. Ἡ Ἑλσα ὁλοκρίπτει στὴν θέλῃ τοῦ πατέρα τῆς, ἂν καὶ ἄγανά τὸν νεαρό γιαντρός Γιώργου Σταμέλου. Ὑστερα ἀπὸ ἀρκετὸν ἐκὼν χωρισμὸ ἡ Ἑλσα συναντᾷ μετὰ τὸν Γιώργο καὶ ὁ παλαιὸς ἔρωας τῆς ἐναῖται. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἄντρας τῆς, πού ἦταν ἕνας πραγματικὸς τύραννος προσβάλλεται ἀπὸ καρκίνο καὶ βλέποντας ὅτι πρόκειται νὰ πεθάνῃ γιὰ νὰ τὴν ἐκδύνη γιὰ τὸν ἔρωτά τῆς πρὸς τὸν Γιώργο ἀποπειράται νὰ τὴν δολοφονήσῃ. Ἡ Ἑλσα τοῦ ἀρπάζει τὸ πείσιστορο, τὸ ὁποῖον ὁμοῦς ἐκποσοροῦται καὶ τὸν σκοτώνει. Τότε ἡ Ἑλσα συλλαμβάνεται μετὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐπὶ τῷ σκῆπτῳ τῆς ἄντρα τῆς.

21ov

Ἀφινδύως κάποια στιγμή πού ἀνοίγει τὴν πόρτα τοῦ ἱατροῦ του, τὸν εἶδε νὰ κάθεται ἀφελὸς μεταξὺ δύο-τριῶν ἀσθενῶν, πού περιμέναν τὴν σειρά τοῦ.

Καὶ μάτια τους συναντήθηκαν.

Ὁ γιαντρός δὲν ἀπέδιδε καμμίαν ἐκπλήξιμιν, οὔτε συγκινήσιν.

Πῆρε τὸν ἕνα ἀσθενὴ καὶ μετὰ δέκα λεπτά ἦλθε ἡ σειρά τοῦ ἄλλου. Τελευταῖος ἦταν ὁ κ. Τάκης.

—Περάστε, τοῦ εἶπε ὁ Γιώργος.

Ὁ ἀθλιὸς ἐκεῖνος πέρασε μετὰ κάποια δειλία καὶ κάποιον διασταγμὸ, σὰν νὰ τὸν ἐξάραινε ὁ φόβος ἡ αἰ τῷφεις τῆς συνειδήσεως.

Ἐκαλημέρισε τὸν γιαντρός καὶ ἔμεινε ὀρθιος κρατώντας τὸ καπέλλο στὰ χέρια.

—Ἐκανα καθὼς μετὰ δὴν ἡσάτε, τοῦ εἶπε.

—Δηλαδή; ρώτησε ὁ Σταμέλος.

Τῆς εἶπα πὼς δεχθήκατε καὶ πὼς εἶσθε ἀποφασισμένος νὰ τῆς μετρήσετε τὸ ποσόν.

—Ἐκατὸ χιλιάδες;

—Μάλιστα.

—Δὲν εἶδεις διαταγμὸ;

—Ἐχει μερικὲς ἐπιφυλάξεις.

—Τί, δηλαδή;

—Θέλει νὰ τῆς μετρήσετε στὸν ἄνδρα τῆς.

Αὐτὴν τὴν ἀξίωσι ὁ Σταμέλος τὴν βρῆκε ἀδύνατη.

Ἐδέχθη νὰ μετρήσῃ τὸ ποσὸν καὶ στοὺς δύο.

"ΕΝΟΧΟΣ

λεῖά σου καὶ ἡ προστασία σου ἀπὸ κάθε κίνδυνον. Ἐχεῖς γι' αὐτὰ ὅλα τὸν λόγο τῆς τιμῆς μου, θὰ σὲ κρύψω στὸ σπῆτι μου καὶ θὰ σὲ φυγαδεύσω ἐγὼ γιὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἐκεῖνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

—Δὲν σ' ἐνδιαφέρει γι' αὐτὸ τὸ ζεύγος τῶν κακούργων, τοῦ εἶπε. Νὰ κυττάξῃς τὸν ἄνδρα τὸ σου καὶ τὴν σωτηρία σου.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐκείνος ἐπέσθη. Ἐπαύει τὰ πάντα γιὰ τῆς εἰκοσι χιλιάδες. Ποσὸν πού δὲν ἤλπιζε ποτε νὰ ἀποκτήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸν γιαντρός, μῆπως μεταβῇ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἢ εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ εἰσαγγελέως, ὁ Γιώργος ἔπρεπε νὰ ἔξῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐκατὸν χιλιάδων εἰς εἰκοσι χαρτονομίσματα τῶν πέντε χιλιάδων, νὰ ἔξῃ κρατῆσθαι τοὺς ἀριθμοὺς ὧλων καὶ αἱμα συναλεμβάνοντο οἱ δύο ἐκείνα, νὰ τὸν εὗρισκαν τὸ ποσὸν μετὰ τοὺς ἑίδους ἀριθμοῦς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

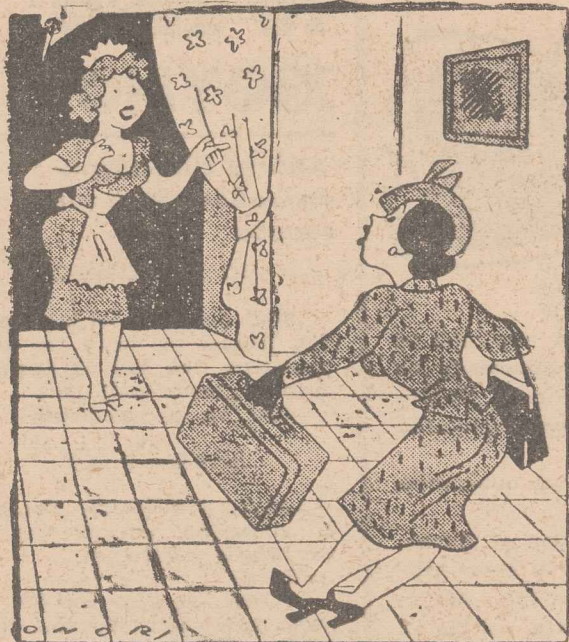
Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο τῆς γνώμης νὰ συλλεθῶν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Γιώργου, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πὼς μποροῦσε νὰ συλλεθῶν μετὰ σὺν τῷ ποσῷ.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

—Σας περίμενα με αγωνία, κυρία. Εύτυχος που γυρίσατε. Σήμερα έσπασα και το τελευταίο πατά.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

ΤΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ!

—Ένας Ίρλανδός πάτωσε ξηγούσε στο έγκλημα του τούδε κινδύνου του κρασιού.
—Τό πιστό, παιδιά μου, σ'ας κάνει άμυαλος και έπιθετικός. Σ'ας κάνει να χτυπάτε τις γυναίκες σας, τα παιδιά σας, τούς γονείς σας και το χειρότερο... να μίν τούς πετυχαίνετε!

ΤΟ ΕΞΟΓΚΛΜΑ ΤΟΥ ΣΤΗ-ΘΥΣ

—Ο ράφτης της μόδας. — Στό στήθος σας, κύριε, έχετε ένα έ-ξογκλωμο. Άλλα δ'α'ς φτιάξω το σακάκι με τέτοιο τρόπο, ώστε το έξογκλωμο θα εξαφανι-σθ'.

—Ο πλόσιος πελάτης. — Τό έ-ρω πως δ'α'ς ακουάβ'η. Είναι τό πορτοφόλι μου και γιά να φορέ-σω τό νέο κοστούμι, α' έχη α'φο-σει!

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΑ ΣΩ

Μιά μέρα ο Μπέρνα ΣΩ, έ-μελωνε κάποιον άνεργο, τού, γιατί ήταν σαράντα έτών και δέν εργάζετο, άλλα έρωσε τα λεφτά του πατέρα του.
—Ντροπή σου να μίν έρωσε κα τ'ορθέως τίποτε άκούη.

—Μά, θέε Μπέρνα, σαράντα γρόνων είμαι αρκετά νέος άκό-μη.

—Ποιός τό λέει αυτό; άπήνη-σεν ο "Άγγλος χιομοριστής. Στην ηλικία σου ο Χριστός είχε πεθάνει προ έπτά ετών!

ΤΙ ΕΝΝΟΥΥΣΕ

Στό Παρίσι ένας έφορεϊκάς υπάλληλος μπαίνει σ' ένα κατά-στημα.

—Χαίρετε! "Ηθελα να ιδώ π'οι υπάλληλοι εργάζονται στο κατάστημα σας.

—Οι μισοί, μόνον, άγαπητέ μου οι μισοί, δυστυχώς!...

ΤΙ ΕΝΝΟΥΥΣΑΝ

—Ένας "Άγγλος περιηγητής βράνει σ' ένα ξενοδοχείο στην Κουανή Ακτή, ύστερα από πεζο-πορία μιάς ώρας:

—Τι είναι αυτό; παραπονεί-ται σ'έν διευθυντή του ξενοδο-χείου. "Η ρεκαύμα σας λέει, ότι τό ξενοδοχείο σας άπέχει δέκα λεπτά από την πλάκ κι' εγώ περ-πατώ μία ώρα τώρα.

—Δέκα λεπτά μάλλον... Μά έννοιασμε δούσε έχουν α'νοκί-νη!

ΣΩΣΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

"Ηκούσθ' σ' ένα καμπαρέ στο Παρίσι. "Ένας γέρος κύριος έρω τά μιά μικρούλα χορεύτρια.

—Ξέρεις, μικρούλα μου, τί είναι έρω;

—Πώς άχι, κύριε! Γιά μένα είναι ζήτημα... τιμή!

Φτερά καί φώς

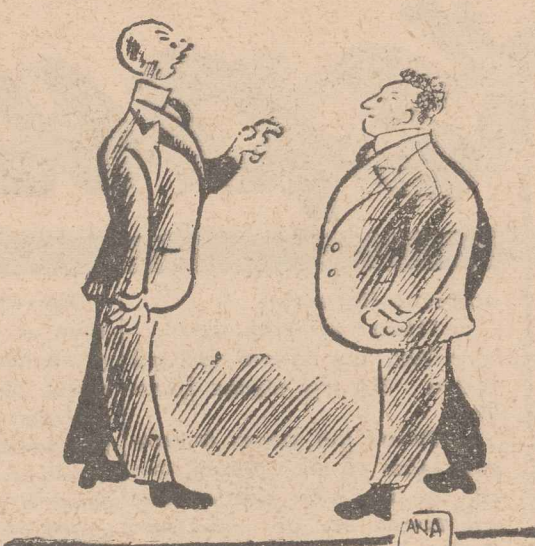
"Ανοίχτε τά παράθυρα στο φώς! Οι κάμαρες, φαντάζουνε σάν τάφοι... τού ήλιου λαχταρώ να χρυσάφι μέσα στο μαύρο χάος ναυαγός.

Τού ήλιου έραστής και νοσταλγός, ποιά μοίρα και ποιά μπόρα μου τό γράφει γύρω - τριγύρω να με κλειούνε τάφοι και με τά χέρια σταυρωτά κι' άργός

κι' άνήμπορος ν' άφήνωμαι στη θλίψη —τή θλίψη που ποτέ δέ θα μου λείψη— θαρρώντας πως δέ χάνεται ο καιρός.

Κι' άφήνοντας τη φλόγα να με γλύψη φέρτε φτερά γιά ν' άπλωθώ στο ύψος κι' ανοίχτε τά παράθυρα στο φώς!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΙΑΣΙΟΣ

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΝ

—Θυμάσαι εκείνο τό πεντακοσάρικο που σ'οδό δάνεισα μιά Κυριακή;
—Τί λές, χρυσέ μου! Μπορώ να ξεχάσω μιά τόσο όρτια μέρα;

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

—Ένας μαγαρογιάς "Ινδός, σ' ένα ξενοδοχείο στη Νταβιλ, γινά ρίξετα με κάποιο έπεσμένο Φρανσέζο άριστοκράτη. Σ'ήχη τόση γιά τά πλούτη του Μαγαρογιά.

—Γιά μένα, άγαπητέ μου, τού λέε, ο Μαγαρογιάς, ένα έκαστου μύριο φράγκα είναι, ότι είναι γιά σ'ας πένινα λεπτά...

—Σωστά; Τού άπαντά ο άριστοκράτης. "Εν τ'οιούτη περιπτώ-σει σ'ας είναι εύκολο να μου αλ-λάξετε ένα φράγκο;

—Ο Μάρος είναι έτοιμοδάν-τος.

—Θά πεθάνω! Λέει στην άδερ-φή του, Μ' έγκάταλεψαν όλοι οι γιατροί.

—"Αλήθεια; Κουράγιο τότε. "Έχεις έλπιδες να ζήσης!

—Ένας έμπορος άπέθανε από συγκοπή τη στιγμή που είχε τε-λείώσει μιά έπιστολή, ή οποία έμεινε χωρίς να σταλή φυσικά.

—Ο υπάλληλος του, άνθρώπος τυπικός, είδε την έπιστολή, ά-πεφάσισε να την σταλή, άλλα προηγουμένως έβγαλε ένα ύστερο γράφο:

«Υ. Γ. Μόλις σας έγραφα κα' άνωτέρω άπεθίωσα σ'α'φινούσ'»

—Ένας άρραδισμένος. "Εκεί-νος περίεργος πολύ. "Εκείνη πο-λύ άθώα.

Μιά στιγμή την έρωτά:
—Πές μου, άγάπη μου, είμαι άλήθεια ο πρώτος άνδρας που σ'α'ς φίλησα;

—"Ο! Γάργα! Γιατί κάνετε όλοι την ίδια άόλητη έρώτηση. Καί θέσα είσαι ο πρώτος!...

Σέ χρόνια παιδιότητα ή συγ-κοινωνία από τό Κηφισόχωρι, έ-που ο σ'οδηροδρομικός σταθμός, έως την "Αταλάντη έγίνετο μέ άμαξία. "Ένας φοιτητής γυρίζον-τας στο χωριό του έπιπτε στο άμαξί.

—Τί θέσι: τόν έρωτά ο άμα-ξας φοιτητοελλοδότης. Πρώτη, δεύτερη, ή τρίτη;

—Πρώτη!... άπάντησε ο φοι-τητής με κατάλληλη, νομιζοντας ότι ο άμαξας άσπείρεται.

Κατά την διάρκεια τού ταξεί-διού ύπηρεσε και ένας άνήφορος τρομακτικός.

Καί ο φοιτητής έκ'ατάλαζε την διαφορά των θέσεων όταν άκου-σε τόν "Αταλάντιση άμαξά να λέη:

—"Οσοι έχετε πρώτη καθήσε-στις θέσεις σας, δού έχετε δεύ-τερη κατέβητε, δέ περάσετε τον άνήφορο με τά πόδια και όσοι έχετε τρίτη κατέβητε να σ'α'ρ-γιγείτε κιάσας τό άμαξί!...

—"Αλήθεια, Δημητράκη, την άδελφή σου την έκλεψε ο δάσκα-λος που την μαθαίνει τραγούδι;

—Ναι, δυστυχώς.

—Μπα!... Καί τί λέει ή γειτο-νιά;

—"Η γειτονιά λέει: Δόξα σοι ο Θεός!...

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΗΣ ΔΑΛΕΠΟΥΣ

"Ενα χαριτωμένο διήγημα του ΗΛΝΤΟ ΜΠΙΑΝΟΧΙ

τού πήε ότι από τά πέντε κοκό-ρια έχαθήκανε τά τρία; Καί άν τού κορφωθί στο νο ήτι τά φά-γαμε έμεις, θα μ'ας πετάξη έξω από τό κτήμα. Δέν γλυτώνουμε ούτε και άν τά πληρώσουμε!

—"Εν ό! γυναίκες έβασάνιζαν τό μυαλό τους κα' σ'έν τόν τρόπο, ο Τόνιο είχε φθάσει στο κτήμα. Καί άφού άρχισε κάτω τά γεωργικά του έργαλεία άρ-χισε να κόβει με τά χέρια τό δροσερό χορτάρι, θρεγμένο από την πάλη, σ'ογρογανούδωντας:

—"Ο έρος κάνει δαύματα!... "Ο έρος κάνει δαύματα!... "Αδ-ριο π'έμε στο άφεντικό και θά ι-δοίμε τί θα γίνη!...

—Πραγματικά, την έπομένιν, μετά τόν "Εσπερινό, έπήγε σ'έν κύριο Κάρλο. Με την σ'οηθι-σμένη του διπλωματία άρχισε πρώτα να τού μιλά γιά τά σ'οπορά, γιά την άγέλαδα και τό μ'οσκαρκά και τέλος ήρθε στο θέμα που άποτελούσε τό σ'οκί-πε της έπισκέψης του. Στο κατέ-τσι είχε υπή ή άλεπούς και σ'ας τρεις μέρες έπήρε τρία κοκό-ρια, τά καλύτερα, που τά τά-ιζαν ιδιαιτέρως γ'α' αυτόν.

—"Αφεντικό έβγαλε τίς φωνές, έγινε έξω φρενίδ.

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Αν τούλ'αχιστο τό άφεντικό ήταν λιγώτερο ταγκούσης ή έ-μενε στην πόλη, δά μπορούσαμε να θροίμε καμιά δικαιοσύνη, άλλα με τό σ'οπι το έδώ δώ θήματα, π'ές μου σ'ε παρακαλώ, τί μπορεί να γίνη!...

—Καί τά ίχνη, τά θρήκες τά ίχνη; "Ετσι, τά πήρε τά κοκό-ρια κι' έφυγε χωρίς ν' άφήση τό παρακρότη ίχνος; "Ακουσε Τόνιο, δέν είμαι νεοφερμένος έ-δώ, Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια και είμαι πρώτη φορά που ζ-κούω ότι ένα άλεπούς έπιπτε στο κατέτσι, τρεις θραύδες κα-τά συνέχεια και πήρε τά καλύ-θες τό έξέρι! Τον παρακάλεσα, έπ'εσα γονατιστή στα πόδια του, γιά να μου πηί κάτι, άλλα δέν θαρμύσαι!...

—"Ούτε λέει, έθάζει μιλά από τό στόμα του, είναι διαρκώς κατ'οφθαλμίζοντας και κάθε μέρα καθαρίζει από έ-ναν κοκόρα!...

—"Οσο γιά μένα, άφεντικό, δέν με γινάζει και τόσο, γιατί είμαι μοδημένος... "Αλλά γιά σ'ας, μ' αυτό τό κρύο... "Εσ'αυ καλότερα νάρθη ή κύριος Μάρ-ιος.

—"Ο Μάριος ήταν τό παιδί του κυρίου Κάρλο.

—Αυτός; Δέν είναι μιά έβδο-μάδα που ήρθε απ' τό στρατό και μετά τό δέιπνο είναι αδύνα-το να μείνη στο σπίτι. Πάινει τό καπέλλο του και χάνεται ως τό πρωί, θάρ'ω, εγώ λαμπόν! Κατά τίς ένικές να με περιμένεις, στο σταυροδρόμι. "Εκατάλαδες, αυτό ακριβώς ήθελε ο Τόνιο;

—"Αυτός ακριβώς ήθελε ο Τόνιο; Δέν είμαι δεκάμιση ή ώρα, δ-ταν μιά άόριστη σκιά φάνηκε στο φώς του φεγγαριού, κατά τόν άγρονόμο, κ' έπροχώρησε κατ' εύθειαν γιά τό σπίτι. "Ο κύ-ριος Κάρλος που ήταν εκεί πε-ρισσότερο από μιάν ώρα κ' έπα-ραφύλαγε, έσφιξε τό μπράτσο του Τόνιο, μωμουρίζοντας:

—Είδες; Βλέπεις λοιπόν πως είχα δίκιο!...

—"Ο άνθρ'ος είχε φθάσει κον-τά στο κατέτσι, χτισμένο άπά-νω στο σπίτι, άλλ' αντί ν' άνοι-ξη την πορτοάλα έπάτησε έπα-νω σε μιά σκάφη και ανέθηκε στη στέγη του κατεστύ. Την έθα σ'οπη ή Τόνιο άρπάξε τό ραβδί που είχε φέρει μαζί του και γυρίζοντας προς τό άφεντι-κό, τού μωμουρίσας:

—Νά τόν άρπάξας!

—Βάρα δ'οο μπορείς π'ο γ-ρά! άπάντησε ο κύριος Κάρ-λος. "Όταν κ'οουραστής δά σε βοηθήσω κ' έγώ!

—"Ο Τόνιο ήταν αρκετά ρομα-λέος και σ' ένα λεπτό τόν είχε τ'οσκίσε τόν άλλον, που καλ'έ-σθηκε στην αλλη, φωνάζοντας έ-π'ο τοις πόνοις: Δέν ένα παρά-φορ τό σ'οπι έβλεπε έπ'αυ κα και ή φωνή της Τερέσας έ-λεγε με τ'οιους:

—Μήτερά, μήτερά, τόν αμ-νώνουν!... Είναι ο κύριος Μάρ-ιος!...

—"Ηταν άκριβώς αυτός που πά-ρα, στην κουζίνα, μπροστά στον πατέρα του και τόν Τόνιο, προσ-τοίμασε τόν έσπερινό.

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

παθούσε να δικαιολογηθί, λέ-γοντας:

—Μά γιατί θυμώνεις, πατέ-ρας; Τί κακό θ'ορίσεις σ' αυτό; "Εγώ την άγαπάω καρό την Τε-ρέσα, προτού ακόμη πάω στρα-τιάς και από τότε της ύποσχέ-θηκα ότι θα την έπαίρνα μετά την έπιστροφή μου. Είναι καλό κορίτσι, τίμιο... Καί μ'ην κυτ-τάς που με θρήκες νύχτα κάτω από τό παράθυρό της...

—"Εκτός από κανένα φιλάκι δέν έχ'αμε άλλες σ'οχές μαζί!...

—"Ο Τό-νιο ήθελε πως ήταν άλήθεια αλ-τό, γιατί έπαραισινε τέσσερις θραύδες! Καί άφού πρόκει-ται να μείνω έδώ στην έξοχη εί-ναι καλότερα να πάρω α'σ'ην παρά καμιάν άλλη. "Ε' άλλου δέν λές διαρκώς, πατέρα; "Επα-νείσθαι από τόν τόο σου κα άς είν' καί υπαλομένο!...

—"Ο κύριος Κάρλος σ'εκόταξεν διατακτικός. Ε'τε όμως έπειδή έκανε τη σ'οκήν ότι σήμερα ή α'οριο ο Μάριος έπρεπε να πα-ν'ετρουθί καί ότι θα ήταν κάπως δύσκολο να θρεθί νά γυνάικα από την πόλη διατεθειμένη να μείνη γιά πάντα στην έξοχη, εί-πε έπειδή ο Τόνιο έξακολουθούσε να φωνάζει: "Θά τόν σκοτώσω!

—Θά τόν πιά τό α'αίσι!... Είπα-στε σ'ταγοί, άλλα τίμιο!...

—καί με τό ραβδί τόν χέρι φανό-ταν πραγματικά άποφασισμένος να πραγματοποιήση τις άπειλές του, έπί τούτους έπτε:

—"Αφού είσαι σ'ε ευχαριστή-μένος έμ'ας τί μάς ένδιαφέρει!

Καί έκανε νά φύγη. "Αλλά σ'άν έβρασε στην πόρτα καί έ-θυμήθηκε, έκ'οντοσάθηκε κ' έ-ρώτησε:

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

—"Αφού μάλλον τό άλλο θέλε-ται...

—Καί τά κοκόρια;

—"Αφεντικό, άπάντησε ο Τό-νιο με παράενη φωνή, ή άλε-πού! "Ακούε που σ'ας λέω έ-γώ, ή άλεπού!...

Ας διασκεδάσουμε στην 'εξοχή'...

ΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΑΣ
ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΖΗΛΕΥΩΜΕ

ΕΔΩ, ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ καιρός δροσερώτατος

Ο παραθερισμός, είναι ένα άγα-
θόν, το οποίο δυστυχώς δεν είναι
προσιτόν εις όλους. Άλλοι απο-
λαμβάνουν την χαρά, την υγεία,
και την γαλήνη της εξοχής και

Μην την πιστεύετε. Γράφει ο-
πότε, το οποίο δυστυχώς δεν είναι
προσιτόν εις όλους. Άλλοι απο-
λαμβάνουν την χαρά, την υγεία,
και την γαλήνη της εξοχής και

«...Το ταξίδι μας ήταν θεσπέσιο.
Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο
χορέψαμε...»

Άλλοι ξεροψήνουν στην ασφαλ-
το των πόλεων.

Οι πρώτοι, δηλαδή αυτοί που
φεύγουν για την εξοχή κατέχον-
ται από μία περίεργη αισιολογική
διάθεση. Έννοούν να θάξουν σε
μαρτυρικό πειρασμό τους άλλους,
που μένουν στην τυρπολουμένη
πόλη. Και αυτό το επιτυγχάνουν
με τα γράμματά τους.

«Η μαμά σου είναι λαμπρή συν-
τροφία και περνάμε τα βράδια
μας ευχάριστα...»

Παράδειγμα πρώτον: «Στο τα-
ξίδι περάσαμε ώρατα», μας
γράφει ένας γνωστός μας. Στην
πραγματικότητα όμως, έπέρασε
όπως δείχνει η παρατιθέμενη ελ-

«...Το ταξίδι το έχω τελειώσει
εγκαταλείποντας τόσο μαγευτικούς
είναι εδώ οι περιπτώσεις με τα πό-
δια...»

κόνα: πιασμένοι δηλαδή από ε-
να κατάρτι και σφιγγών το στο-
μάχι του.

Οι παραθεριστές δεν κάνουν
ποτέ οικονομία στις καυχιολο-
γίες. Μας γράφουν ότι κάθε μέρα
επιτυγχάνουν και κάτι το κατα-
πληκτικό. Μη τους πιστεύετε
ποτέ.

Μας γράφει, αϊφνης, μία γνω-
στή μας δεσποινίς, η οποία παρα-
θερίζει ο παραθαλάσσιο μέρος:
«Έγινε κολύμπι στην έντελεια.
Πηγαίνω μόνη μου στ' ανοιχτά
και πλέω με μεγάλη ευκολία. Εί-
νε καιρός, να τους πούμε:
— Σας πήραμε χαμπάρι κυρίες
και κύριοι... Τα παραλάτε...
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

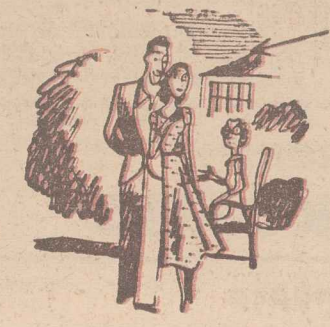
Τις περισσότερες ανακρίβειες
τις γράφουν οι παραθεριστές
κυρίες στους άνδρες των, που μέ-
νουν στην πόλη. Μιά απ' αυτές
γράφει στο σύζυγό της:
«Περνούμε τις ημέρες μας μα-

«...Έκανα εξαιρετικές προό-
δους στο κολύμπι...»

ζώ με την μητέρα σου, η οποία
είναι για μένα μία θαυμασία πε-
θερά. Κρατάει και πολύ ευχάριστη
συνοτροφία...»

Στην πραγματικότητα όμως οι
δύο γυναίκες, νύφη και πεθερά,
κάθονται όπως δείχνει η παρα-
τιθέμενη εικόνα: Έχουν δηλα-
δή στρέψει την πλάτη η μία στη
άλλη.

«...Κάνω παρέα με τη Μαίρη και
τον αδελφό της. Μιλούμε και οι
τρεις πολύ για σένα...»

Μία άλλη κατηγορία ψευδο-
λογιών των παραθεριστών είναι όσα
μας γράφουν για τις ανέσεις της
εξοχής. Σ' αυτό το κεφάλαιο όλοι
οι παραθεριστές είναι υπερβολι-
κοί:

«Ο καιρός—μιας γράφει κά-
ποιος γνωστός μας—είναι θαυμά-
σιος. Προτιμώ να περνάω με τα
πόδια...»

Ο λόγος όμως που προτιμώ
να περνάω με τα πόδια δεν είναι
το ότι ο καιρός είναι θαυμάσιος,
αλλά το ότι του έχει χαλάσει το
αυτόκινητο.

Γενικό συμπέρασμα: Οι παρα-
θεριστές στα γράμματά τους
γράφουν μεγάλες υπερβολές και
πολλά ψέμματα. Θέλουν να μας
παραστήσουν το πόσον αυτοί είναι
ευτυχισμένοι, που παραθερίζουν και
το πόσον είμαστε δυστυχισμένοι
που ψυγόμεθα στην πόλη. Και ο-
πότε, το οποίο δυστυχώς δεν είναι
προσιτόν εις όλους. Άλλοι απο-
λαμβάνουν την χαρά, την υγεία,
και την γαλήνη της εξοχής και

Μην την πιστεύετε. Γράφει ο-
πότε, το οποίο δυστυχώς δεν είναι
προσιτόν εις όλους. Άλλοι απο-
λαμβάνουν την χαρά, την υγεία,
και την γαλήνη της εξοχής και

«Ένα απαραίτητο εξάρτημα του καλοκαιριού

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΓΥΑΛΙΑ

Δίνουν στο γυναικείο πρόσωπο
μιά γοητεία εξωτική...

μάτια, που να μην έχω γράψει λίγους
στίχους, καλούς ή κακούς, για την γλύ-
κα των, την λάμψη των, την έκφρα-
στικότητά των.

Δεν ξέρουμε τι μπορεί να συμβεί εις
το μέλλον. Ίσως οι ποιητές της αύρι-
ον αντι να τραγουδούν το «χρόμα των
ματιών» μιας νέας, ξυμνονόν το χρώ-
μα των ματιών της. Μέχρι σήμερα ό-
μως, κάθε τι το καλλιτεχνικό και το
ώραίο, που υπάρχει γύρω από τα μά-
τια, έχει δημιουργηθεί με γυμνόν ό-
ραμα.

Τα γυαλιά δεν προσβάλλουν μόνον
την αισθητική. Ζημιώνουν και το αί-
σθημα. Ο έρωσ ο' όλα του τα στάδια,
είναι έχθρος των χρωματιστών γυα-
λιών.

«Ας αρχίσουμε από το φλέρτ. Αυτός
ο τρισυχαρισμένος πρόλογος του ει-
δωλίου σπριζείται, ως γνωστόν, στη
ματιά. Δυό βλέμματα θα διασταυρω-
θούν και θα ανάστηση ο σπινθήρ του
έρωτος. Μια έντονότερη λάμψη θα
πλημμυρίσει τα μάτια του νέου και της
νέας και ένα ελαφρό, αδιάστατο χαμό-
γελο, σαν ρόδινα αυγά, θα παιγνι-

σκήνουν στα πρόσωπά των. Αυτή εννε ή
αυγή της αγάπης: Το φλέρτ.

Για να συμβούν αυτά, προϋποθέτει-
ται

«Αλλά και στα πιο προχωρημένα στα-
δια του έρωτος τα γυαλιά είναι άνευ-
πρόσφορα. Οι έρωτευμένοι θέλουν να κα-
θερψίσουν την ευτυχία των ο ένας
στο μάτι του άλλου. Εύχαριστηνται
οι νέοι, που αγαπούν, να κάνουν δια-
φορές βαθυμετρήσεις στην ψυχή της α-
γαπημένης των. Και σκύβουν επάνω
από τα μάτια της, τα παρθένα αυτά
της ψυχής, στα βάθη των οποίων τρε-
μουλάει το ιερόν πυρ της αισθηματι-
κής συγκινήσεως. Αυτά είναι τα ώρατα
του έρωτος, στα οποία δεν μπορούν να
εισχωρήσουν ούτε για λίγα δευτερό-
λεπτα τα γυαλιά.

Βλέπω όμως πολλές νέες, οι οποίες
δεν αποχωρίζονται τα γυαλιά τους πο-
τέ. Και στο πλευρό του αγαπημένου
των, όταν ευρίσκονται, τα φορούν. Κά-
νουν άνοησία. Και δεν πρέπει να πα-
ραξενευθού, αν άργότερα ο φίλος των
τις ξεχάσει και σκληρωθή από τα μά-
τια κάποιας άλλης.

Θα κλάπη τότε ή εγκαταλειφθείσα.
Και θα τρέχη πίσω από τον αγαπημέ-
νης με το πικρό παράπονο:
— Γιατί με ξέχασες;
— Ο νέος τότε θα μπορεί να της α-
παντήσει:
— Διότι φορούσες διαρκώς γυαλιά
Και είχε καταστήσει να μη βλέπω σχε-
δόν ποτέ τα μάτια σου.
— Και αυτό σ' έκαμε να με λησμονή-
σης;
— Βεβαίως, αγαπητή μου. Δεν έχεις
άκουσει την παροιμία, που λέγει: «Μά-
τια που δεν βλέπουνται, γρήγορα λη-
σμονούνται»;
Και θαχή δίκη ο νέος.

★

Δίκη έχει επίσης και ένας φίλος
μου, ο οποίος νευριάζει όταν, την ώ-
ρα που μιλά σε κάποιον, εκείνος φορεί
τα γυαλιά του.

— Αυτό είναι έλλειψις τάκτ, λέγει. «Ο-
ταν συζητάς με κάποιον, πρέπει να το
δίνης την εντύπωση, ότι τον προσέ-
χεις. Ένθ, όταν φοράς γυαλιά χρω-
ματιστά, που δίνεις το δικαίωμα να ο-
ποθέση, ότι την ώρα που εκείνος μιλά,
εσύ κυττάξεις τ' άστρα ή τα παπού-
σια σου.

Αυτό είναι σωστό. Τα χρωματιστά
γυαλιά δεν προδίδουν την ματιά. Αυ-
τήν την περίπτωση την εκμεταλλεύου-
νται ένστικτα οι δεσποινίδες. Μπορούν
να ξετάσουν πίσω από τα γυαλιά των
έναν νέον, χωρίς αυτός να αντιληφθή
ότι τον προσέχουν. Του ρίχνουν πλά-
γιες ματιές, χωρίς να προδωθούν. Τα
γυαλιά βοηθούν τις νέες να τηρήσουν
τα προσήματα της αδιαφορίας. Κα-
μουφλάζουν δηλαδή την περιέργειαν
και την πονηρίαν των.

★

Να λοιπόν που εύρηκα και μία χα-
ριτωμένη σκοπιμότητα των γυαλιών.
Και ήταν καιρός να βρούμε και ένα
«υπέρο», διότι υπήρχαν μέχρι τώρα
τόσο βίαια κατά των γυαλιών, ώστε
θα μπορούσε κανείς να υποθέση ότι θα
ήθελαμε να τα κάμουμε όλα... γυαλιά
καρφιά! Δεν έχουμε όμως προηγουμέ-
να έναντιόν των. Εκείνο που θα είχαμε
να κάταρξουμε είναι να περιορισθώ ή
κατάχρησι των μέσα στην πόλη πολ-
λές φορούν τα γυαλιά τους και σ' ώ-
ρες που μένουν μέσα σ' ένα κέντρο ή
σ' ένα σαλόνι— και να χρησιμοποιούν
στα ίδιας τις εκδρομές και στις πλαζ.
Ίδιως στις πλαζ, όπου συγκεντρώνο-
νται να μη βλέπει κανείς με γυμνόν όρα-
μα— πράγμα που είναι πιο δυνήρο-
την λουομένη άσχημία.

ΑΣΗΜ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΦΕΥ-
ΓΕΤΕ ΣΑΝ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΣΑΣ

ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ παραδεριστών

«Όσοι παραθερίζουν κάθε κα-
λοκαίρι ή κάνουν συχνές εκδρο-
μές, γνωρίζουν πολύ καλά κάτι
ενοχλητικούς τύπους, που με την
δικαιολογίαν ότι θέλουν να σας

«Ο μακιαβός... ο τύπος που σας
τυραννεί με τις λόξεις του...»

διευκολύνουν, σας κάνουν να με-
τανοιάσετε γιατί επήγαγε στο
μέρος εκείνο ή ελάβατε μέρος σ'
αυτήν την εκδρομή.

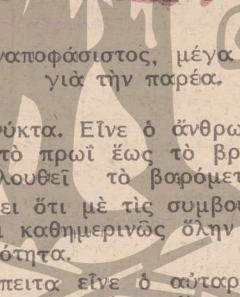
Το καλύτερο που έχετε να κά-
μειτε είναι να τους αποφεύγετε αλ-
τούς τους τύπους. Άλλά πάς θα
τους άναγνωρίσετε— εγκαίρως
προτού σας κολλήσουν δίπλα; Σ'

«Ο αυταρχικός που ρυθμίζει τη
ζωή της εξοχής

αυτό ακριβώς θα σας βοηθήσου-
με:

Έν πρώτοις είναι ο κύριος που
τα ξέρει όλα, αυτός που σας ο-
πορεύει να αναβάλετε μίαν εκ-
δρομή με την δικαιολογίαν ότι
θα βρέξη ή θα κόμη πολύ κρύο

«Ο άναποφασιστος, μέγα βάσανο
για την παρέα.

την νύκτα. Είναι ο άνθρωπος που
από το πρωί έως το βράδυ πα-
ρακολουθεί το βορόμετρον και
νομίζει ότι με τις συμβουλές του
σώσει καθημερινώς όλην την αν-
θρωπότητα.

«Επειτα είναι ο αυταρχικός, ο
άνθρωπος που νομίζει ότι έχει
μόνος το δικαίωμα να σας ρυθμι-
ζει και την παραμικρήν κίνησι,
καθ' όλην την διάρκεια της εκ-
δρομής ή του παραθερισμού. Εί-
νε αυτός που αλλάζει καμινάνα
στο πλοίο ή μεταφέρει την σκηνή
στ' άποστασι μερικών εκατοντα-
τών μέτρων χωρίς να ρωτήσει κα-

νέαν. Και αν του είπητε τίποτε
σας απαντά με ένα εμε σύγχω-
ρητε» με το φθος όμως που θα
σας έλεγε: «σηγαινετε απ' εδώ!»
Τρίτος κατά σειράν είναι ο άνα-
ποφασιστος. Αυτός μπορεί να κα-
ταστρέψη και την καλύτερα διορ-
γανωμένη εκδρομή. Όλην την
ημέραν δεν ξέρει πού να πάη και
τι να κόμη. Έχει διαρκώς άμφι-
βολίες και προκαλεί χάσμιέριες
με τις όποιες περνά όλη ή ημέρα
της εκδρομής και δεν άφίνει τους
άλλους να την άπολαύσουν. Πό-
τε κρυώνει και τότε ζεσταίνεται
πολύ, ώστε καταστά άνυπόφορος.
Ο τύπος που φροντίζει για την

«Ο κύριος που τα ξέρει όλα

όγειαν όλου του κόσμου, είναι μέν
περιπονητικός και ευγενέστατος,
άλλα τρομερά ενοχλητικός. Δίνει
διαρκώς συμβουλές, τις όποιες
είναι ζήτημα αν μπορεί να έσο-
μηση και ο ίδιος. Τα χαρακτηρισ-
τικά του είναι τα έξης: έπαινει
διαρκώς τα μέρη όπου δεν συχνά
ζουν πολλοί άνθρωποι, άλλα δεν
είναι εις θέσιν να έξηγήση γιατί
αυτός βρίσκειτα διαρκώς σε μέ-
ρη όπου παρατηρείται συνωστι-
σμός.

Οι μακιαβόι είναι άνυπόφοροι,
άλλα επικίνδυνοι μόνον για τον

«Ο άγνιστολόγος... έχει πάντα μία
πρόχειρη ίατρική συμβούλη

εαυτών τους. Είναι αυτοί που έν-
νοούν να κάνουν το λουτρό τους
πάντα στις πέντε το πρωί ή να
βρίσκονται στην παραλία την ώ-
ρα που έρχονται οι φαρβάρκες.

«Ο άστέιος της παρέας... Άλλοι-
μόνο σας άν βάλθη να σας διασκε-
δάση

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου **Ἡ καταπληκτικὴ ὁργάνωσις τῆς συγχρόνου ἀστυνομίας, πού**
 —Ὁχι, κύριε Γκάιγερ. Ἀπολύ **καταπολεμᾷ μεθοδικὰ τὸ ἔγκλημα** /

Προηγουμένως όμως, θα ιδου- φθάσω ως το μπασοτούι και σφίγγοντάς το ανάμεσα στα δόντια μου, το έβγαλα στην άμμο- μουςιά. Ή οικογένεια δολοκλη- ρη μαζί έπεφύλασσε θισαμβει-

—Εγώ ημουν τόσο καλός τε νόρος στὰ νειάτα μου, ὥστε τελειώνω τὸ τραγουδι μου καὶ ἡ μουσικὴ ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη νὰ παίζει.

ἀπὸ τὸν Φερναντέλ καὶ τὸν Νο-
έλ-Νοέλ. Μπορεί, ὥστε, νὰ πῇ
καταί, ὅτι δὲν τοὺς ἀφήκε νὰ ἡ-
συχάσουν τὸ πρόποιο τῶν δύο
αὐτῶν ἄλλων κομῶν.

Αν έχετε το περιβάλλον σας
κανένα ζευγάρι πολύ αγαπημέ-
νο, λέτε γι' αυτό πράγματα που
θα μπορούσαν να ένοσπείρουν ά-

MARJORIE DUNTON NICOLE GROUT

Σκεπάζουμε πάλι τη
ρόλα και εξακολουθοῦ
μέχρι το ὥσπου νὰ ψη
κρέας καλὰ καὶ μείνη
νόλογη πηγὴ σάλτσας.

Σκεπάζουμε πάλι την κατσαρόλα και εξακολουθούμε το βρασίμο ώσπου να ψηβή το κρέας καλά και μεινιμ μια α-
νόλογη πνιτή σάλτσα.

—Εγώ ημουν τόσο καλός τε νόρος στὰ νειάτα μου, ὥστε τελειώνω τὸ τραγουδι μου καὶ ἡ μουσικὴ ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη νὰ παίζει.

ἀπὸ τὸν Φερναντέλ καὶ τὸν Νο-
έλ-Νοέλ. Μπορεί, ὥστε, νὰ πῇ
καταί, ὅτι δὲν τοὺς ἀφήκε νὰ ἡ-
συχάσουν τὸ πρόποιο τῶν δύο
αὐτῶν ἄλλων κομῶν.

Αν έχετε το περιβάλλον σας
κανένα ζευγάρι πολύ αγαπημέ-
νο, λέτε γι' αυτό πράγματα που
θα μπορούσαν να ένοσπείρουν ά-

MARJORIE DUNTON NICOLE GROUT

Σκεπάζουμε πάλι την κατσαρόλα και εξακολουθούμε το βράσιμο ώσπου να ψηθῇ το κρέας καλὰ καὶ μείνῃ μιὰ ἀνάλογη πηγτὴ σάλτσα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΜΠΑΝ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

μερμηγισιά ο Έκδικητής έφθα-
σε στην καλύβα, την πόρτα της
οποίας άνοιξε με κάποια δύ-
σκολία γιατί η κλειδαριά ήταν
σκουριασμένη.

Έμπηξε μέσα και άνοιξε ά-
μέσως το παράθυρο. Άέρας δεν
έφρουσε καθόλου και όμως
κάτι γαυμάλασμα άρχισαν να
κινούνται μυστηριωδώς. Και
σε λιγνά δύο ύποπτες μορφές
έβγικαν μέσα απ' τα φυλλά-
ματα.

Μόλις έφθασαν σέ μικρή ά-
πόστασι από την καλύβα ση-
κώθηκαν απότομα κι έπρωγώ-
ρισαν με τόν πιστόλι στο χέρι.
Όπως λοιπόν έπρόβλεπε ο Έκ-
δικητής, η Πριμερόσα είχε μι-
λήσει.

Η στιγμή ήταν κρίσιμη.
Ο Έκδικητής από τους δύο άγνώ-
στους άνοιξε την πόρτα της
καλύβας όπου ο Έκδικητής
χαρίς να τους άκούη, καθόταν
αμέριμνα σ' ένα σκαμνί.

Μ' ένα πήδημα βρέθηκαν
κάι οι δύο άλητες επάνω του
και τόν άρπασαν από τόν λαι-
μό. Άλλ' άμέσως άφησαν τους
κραυγής λυσσής.

Έκείνο που κρατούσαν στά
χέρια τους δεν ήταν ο Έκδι-
κτης, αλλά μιά κούκλα που
τού έμοιαζε καταπληκτικά.
—Σταναί! έρώνασε ο Ένας.
Άπό πού τόν διάβολο μάς έ-
φυγε;

—Άς μάθουμε, έκανε ο άλ-
λος. Δεν μπορεί νά εινε μα-
κρύν.

Έκανε νά βγίη, αλλά η πόρ-
τα έκλεισε απότομα μπροστά
αλλά τού κάκου.
—Επιστράφηκε σάν ποινικοί
στή φάκα, έπτε σάν συνηγό-
ρο. Καί τώρα πώς βγαίνουν
απ' εδω, μικρέ μου Ζουλό;
—Μήν απελπίζεσαι, Λουσαρ,
έκανε ο άλλος.

Μόλις έπρόφερε αυτά τά λό-
για, ένα σύννεφο άσφαιρογύ-
ου αέριου άνέβηκε απ' τόν πά-
τωμα και έγέμισε τόν δωμάτιο.
—Έτρεξαν και οι δύο στό
παράθυρο, τόν άνοιξαν κι' έπή-
δισαν έξω. Άλλά μόλις έπα-
τησαν στή γη, τόν έδωρος άρ-
χιζε νά ύποχωρή κάτω απ' τά
πόδια τους.

Μόλις η γλύν έξανάρθε στή
θεί της, άφού τούς σκέπασε
στή μυστηριώδη παγίδα, δι-
πλή κραυγή άπάντησε στό μου
γκρητό τους. Μιά γυναίκα με
σκούρο πολύτ κι' ένας νέος
πού ήταν κρυμμένος κάπου έ-
κει.

Μπέλ Μιρέτ, έπτε η βαρύν-
η προσήλ την μεταμφιεσμένη σόν
τροφόν της, είμαι της γυνή μου
ότι δεν πρέπει νά μείνουμε ού-
τε στιγμή εδω πέρας.

—Έχεις δίκιο. Αύτως ο άν-
θρωπος εινε δυνατότερος μάς.
Άς πάμε νά βρούμε τούς άλ-
λους.

Καθώς κατέβαιναν από τόν
λόφο είδαν τόν αυτοκίνητο του
Έκδικητού, πού τόν σωφέρ που
έκάντιζε ήσυχα τόν ταξιδάρο του.

Κι' αύτως κολός εινε! έφώ-
ναζεν η τυχοδιώκτρια. Έσο
κρύψω εδω... Έφθασε.

—Επρωγώρισε μέσα στό δά-
σος, όπου συναντήθηκε με δύο
άνδρες.

—Έλάτε μαζί μου, τούς έπτε.
Καί νά κάνετε αυτό που θα σας
διατάξω.

Καί οι τρεις μαζί έπήγαν εις
τήν Μπέλ Μιρέτ, η οποία μ' έ-
να σβυστό σιγαρόετο στά χεί-
λη έπληθίσανε τόν σωφέρ.

—Μού δίνεις τη φωτιά σου;
πού έπτε.

Ο σωφέρ έσήκωσε τόν κεφά-
λι, άπορώνας πώς είχε φανε-
ρωθί αυτός εκεί πέρας, αλλά
δέν έλαβε καμιά νά κινήθι. Οί
δύο άνδρες πού συνόδευσαν τη
βαρύνή έπασαν επάνω του και

τόν έδεσαν σφικτά.

—Τά συχαρητήριά μου,
Μπέλ Μιρέτ, έπτε η βαρύνή και
σε σάς έπίσης. Μίμλε και Μα-
γισοάρ. Τά κατοφέρατε θαυμά-
σια.

—Καί τώρα τί θα τόν κάνουν-
τε; έρώτησε ο άπασιος Μα-
γισοάρ. Νά τόν άποτελειώσου-
με;

—Ξερέτε πολύ καλά ότι ο
Μπεμπέρ δεν θέλει νά σκοτώ-
νουμε! άπάντησε σούστηρά η
βαρύνή. Νά τόν δέσης καλά σ'
ένα δέντρο κι' εσύ Μίμλε νά
φορέσης τά ρούχα του και νά
έγκατασταθής στό αυτοκίνητο
σάν νά ήσουν ο σωφέρ. Έμ-
πρός λοιπόν και γρήγορα!

Ο Λουσαρ και ο Ζουλό έκτα-
ρακούλιασαν κάμποιον άρα στά
έγκατα της γής, και τέλος έ-
σταμάτησαν απότομα πάνω σ'
ένα πολύ στρώμα άμμου.

—Πού βρισκόμαστε; έπτε ο
Ένας.

—Στό βάθος κάποιου πηγα-
διού. Για νά ίδουμε πώς θα τά
κατοφέρουμε νά βγούμε απ' ε-
δω μέσα.

Ψάχνοντας στά στεραβά βρή-
καν ένα ηλεκτρικό κομπί. Τό
γύρισαν και τόν μέρος έφωτί-
στηκε. Τότε είδαν πώς ευρί-
σκαντο μέσα σ' ένα έρεστη-
γάδο.

Ο Ζουλό άνέβηκε τότε στούς
ώμους τού Λουσαρ κι' έπροσ-
πάθησε ν' άναρριχηθί ως τή
χείλη τού πηγαδιού. Άλλά δεν
τά κατάφερε.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα μεταλλικό
φράγμα έκλεισε την πόρτα τού
δωματίου.

Τήν ίδια στιγμή άπάνω στήν
πόρτα έφάνηκαν φωτεινά γράμ-
ματα και οι δύο κοκοποί έ-
διάβασαν τά εξής:

«Είσαστε αιχμάλωτοι. Ρίχτε
τά όπλα σας και τά χέρια ψή-
λά. Έκδικητής».

Έτριξαν τά δόντια, αλλά
δέν μπόρεσαν νά μήν ύπακού-
σουν σ' αυτή τη διαταγή. Μία
κρυφή πόρτα άνοιξε τότε και

—Νά μιά πόρτα, έπτε σέ λι-
γό.

—Δέν φοβάσαι μήπως εινε
καταραμένο τού Έκδικητού;
καμιά άλλη παγίδα τού κα-
ταραμένου τού Έκδικητού;

—Πάντως θα εινε καλύτερα
απ' εδω μέσα!

Αναρριχήθηκαν ως εκεί, έ-
πρωγώρισαν και βρέθηκαν μέ-
σα σ' ένα αληθινό ύπόγειο. Έ-
πειτα από τριακόσια μέτρα
βρήκαν μιά σκάλα.

—Μούρχεται μιά ιδέα, έπτε
ο Ζουλό. Έδω κοντά ύπάρχει
ένας παλιός πύργος και θα
βρισκόμαστε άσφαλώς σέ μιά
από τίς κρυφές στοές του.

—Δηλαδή θα μπουρέσουμε νά
εξεφύγουμε...

Άφού άνέβηκαν μερικά σκα-
λοπάτια βρέθηκαν σ' ένα άνοι-
γμα που κατέληγε σ' ένα με-
γάλο και σκοτεινό δωμάτιο.

—Σάν νά τά κατοφέρουμε!...
Έσφαινα όμως άκούστηκε έ-
νας τρυφερός και ένα

Νυκτερινά μάτς

Θά γίνουν νυκτερινοί αγώνες ποδοσφαίρου, πρὸς τέρψιν κάθε φίλαθλου, νέου, παιδιού ή γέρου. Όμάδες θά συναντηθοῦν τήν νύκτα καί αὐτάς θ' ἀγωνισθοῦν σὸ γήπεδο γενναίως καί φρικτῶς κι' ἵστερα θά παρταχθοῦν σ' ὅλους τοὺς θεατὰς τῶν ποδαράκια τῶν παικτῶν ὥστε... πατσῶς νυ- (κτὸς)!

Ο ΦΙΛΑΘΛΟΣ

Με τοὺς προβολεῖς

Οἱ προβολεῖς τῶν ἐλαφρῶν, μουσικῶν θεάτρων τῆς ποταμοῦσας ἐρευνησάντες χθὲς τήν νύκτα τὸ καλλιτεχνικὸν σπερέωμα, ἀνεκάλυψαν ἐν πρώτοις ἕνα ἐχθρικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον, ὡς διεπιστώθη ἀργότερον, ἦτο ἡ... κυρία Μαντινείου.

Ἐπίσης εἰς τὴν σκηνὴν ἑνὸς μουσικοῦ θεάτρου ἀνεφάνη ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων σμήνος ἀεροπλάνων φορτωμένων με βόμβας, ἀλλ' ὡς διεπιστώθη ἀργότερον ἐπρόκειτο περὶ τῶν μπαλλωνῶν, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων ἔφερε ἐμπρὸς δύο βόμβας καί ἐξέπελσε εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου ἐμπρηστικὰς μπατίες.

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν σπερέωμα τοῦ θεάτρου «Λυρικόν» ἐθεάθη παραπλοῖον ἀεροπλάνον προφανῶς ἀνευ πύλων, ἀλλὰ ἐξηκριβώθη ὅτι ἦτο ὁ... Μακρὴς μελισσίνος.

Εἰς τὰ θεάτρα ἐπιθεωρήσεως πρόκειται νὰ γίνουν ἀσκήσεις ἀμύνης κατὰ τοῦ κινδύνου ἐκ τοῦ αἰέρος, τὸν ὁποῖον περικλείουν πολλὰ νούμερα, θά χρησι- μποιηθοῦν δὲ διὰ τὴν ἀεράμυνα... ἐπανωφόρια.

Παραδερισμοί

Τοῦ λωποδύτη:

Ἦρθάνε ζέστες παλαβὲς καί σφόδρα ὑποφέρω καί ποὶ γιὰ παραδερισμό νὰ μεταβῶ δὲν ξέρω. Κανένα μέρος δροσερό κι' εὐχάριστο δὲν βρέσκω ἐκτὸς ἂν κάμω μιά κλοπὴ καί πάω εἰς τὸ... φ ρ ε- (σ κ ο.)

Τοῦ δικηγόρου:

Ὁ καὶ σὺν, ὅστις ἔφθασεν ἐφέτος λίαν γρήγορος ἤλθεν δριμύτως ὡσὺν δημόσιος κατήγορος. Ἰδράναι δὲν ξέρω ποῦ ὁ πλάς νὰ ὑπάρῃ ἐκτός ἂν κάμω προσφυγὴ στὸν Ἀρείο τόν. Π ἄ γ ο.

Τοῦ μαθητοῦ:

Τοὺς μῆνες διερχόμεθα τοὺς πὺ πολλὸ θερμούς. Δεικνύει τὸ θερμομετρεῖν τριάκοντα δύο βαθμούς. Μὰ γιὰ τίς ἐξετάσεις μου ἐποῦτο τοῦ μῆνος εἰς τοὺς βαθμούς μου ἔφθασα... κάτω τοῦ μ δ ε- (ν δ ε.)

Τοῦ καλαμπουριστοῦ:

Ἦλθε ἡ ζέστη ἀπτόμα καί με μεγάλη φούρια. Μὰ γιὰ τὴν καταπολέμω με δύο καλαμπουρία. Σὰν κάνα λογονάγια ἡρέμα καί ἡσυχῶς ἀμέσως με συγχαιρῶνται ἀπαιτες... ὁ λ ο - ψ ὡ- (χ ο ς)!

ΦΡΟΝΙΜΑΔΑ

—Εἶσαι πολλὸ φρόνιμο παιδί, ἀφοῦ κάθισες στὰ γυνάτια μου.
—Ναί, δεῖ με... εἶδα ὅτι ὁ πάγκος ἦταν φρεσκαζόμενος καί φοβήθηκα μὴ λερῶσω τὰ ρούχα μου.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΟΝΤΩΝ

—Ατυχῶς, κυρίες καὶ κύριοι, ὁ λέων θά παί- ξῃ σήμερον ἐστὶ γιὰ τὴν λεοντὴ του τὴ στεί- λαμε στὸ καθαριστήριο.

ΣΤΑ ΜΠΑΝΙΑ

Ἡ κίνησις εἰς τὰ μπαίν-μπετ εὐρίσκεται στὸ φῶρτε ἄλλοι στὸ κύμα κολυμποῦν ἄλλοι διατάζουν νὰ μπουν στὴν ἄμμο ἄλλοι λιάζονται καὶ ἄλλοι κάνουν κόρτε. Με ἄλλα λόγια δηλαδὴ μπουρὶ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι στὴν πλάξ ἀναβιοῦν τόσοι καὶ τόσοι τύποι.

Ὁ δ ε ι λ ὅ ς:
Αὐτὸν τὸν τύπο ὅλοι σας τὸν ξέρετε ἀσφαλῶς εἴτε ἀναποφάσιστος καὶ πὺ πολλὸ δειλός.

Ἀπ' τὴν καμπίνα ἐξερχεται, στὴ θάλασσα πλησιάζει.

Ἄλλὰ νὰ μὴ διατάζει.

Πρωτίστως γύρω στρέφεται κι' ὅλους ρωτᾷ ἐν γέ- (νει):
—Πῶς εἶν' ἡ θάλασσα, ζεστή; Κρύα ἡ παγωμένη; Οὕτω λοιπὸν διατακτικὸς γυρίζει μετ' τὴν πλάξ καὶ κανεῖ... ρεπορτάζ.

Κοντὰ στὸ κύμα στέκεται τὴν θάλασσα κυττᾷ τὸ σκέπτεται, τὸ μελετᾷ καὶ πάλι δὲν βουτᾷ.

Μπορεῖ νὰ μείνῃ οὕτω πᾶς ἀκόμη κι' ὥρες... ἔξῃ ἂν κάποιος δὲν βρεθῇ πρὸς τὸν ληπτή καὶ νὰ τὸν... καταβρέξῃ.

Μέσα στὴ θάλασσα ριγεῖ με δέος κολυμπᾷ καὶ στὰ βοθεῖα δὲν πάει μὰ πάντα πλεῖε στὰ ριχὰ καὶ κινεῖται ἀργὴ καὶ τρέμει μὴ...πνιγῇ!

Ἄν τὸν παρακινήσῃ νὰ κάμῃ μιά βουτιά θά σὰς εἴπῃ κυττάζοντας με ἐντρομὴ ματιά: Δὲν ἔγω ἐγὼ καμμιὰ δουλειὰ στὴς θάλασσας τὰ (μυρία).

Δὲν εἶδατε τί ἔγινε με... τόσα ὑποβόγια; Κι' ὅταν στὸ πλάι εὐρεθῇ κάποιος χοντρὴς κυρίας ἴσως φωνάξῃ ἐντρομος: «Ἀχ, ἕνας... χαρχαρίας!»

Καὶ ὅταν βγῇ στὴν ἄμμουδιά τὸν πᾶνουν στὴ στι- (γμή)

καὶ νέοι διαταγμοί:
Μήπως τὸν κάμῃ ὁ ἥλιος με τὴν θερμὴ θωπεῖα του; Μήπως τὸν ξεφλουδίσῃ;

Δὲν θάταν πὺ σωστὸ ἔαν τὴν ἡλιοθεραπεία του τὴν ἔκανε ἀργότερα, ἀφοῦ ὁ ἥλιος... δύσῃ;

Ὁ Ν τ ρ ο π α λ ὅ ς:
Νὰ κι' ἄλλος τύπος γνώριμος τῶν θερινῶν ἀκτῶν συνήθως σιγηλός.

Τοῦ εἶνε βάρος ὁ θεσμός τῶν μπάνιων τῶν μικτῶν γιὰτ' εἶνε ντροπαλός.

Σὰν βγῇ ἀπ' τὴν καμπίνα τοῦ με δέος προχωρεῖ. Σὲ στενοχώρια τρανὰ τὰ βλέμματα τὸν βάζουν καὶ πάντοτε θαρρεῖ

πᾶς ὅλοι γύρω του στὴν πλάξ μόνο αὐτὸν κυττάζουν Σπεύδει νὰ μὴ στὴν θάλασσα γιὰ νάναι ἀφανής Πάντα περνᾷ παράμερα με κάτω τὸ κεφάλι του καὶ μ' ὅλα αὐτὰ θαρρεῖ κανεὶς

πᾶς ἔχει αὐτὸς ὁ κύριος περὶ πολλοὺ τὰ... κάλλη (του).

Ο ΜΑΓΚΑΣ

Ἡ μόδα στὶς Ἱπποδρομίες

Ἡ μόδα ἐπιδεικνύεται στὶς Ἱπποδρομίες ὡς γνω- στόν.

Προχθὲς λοιπὸν, ἔγινε στὸ Δέλτα ἐπίδειξις μοντέλων ἐκ τῶν πλέον ἐκλεκτῶν.

Μοντέλλο τακτικὸ παίκτη, ποῦ ἔχει παίζει στὶς κούρσες ὅλες:

Μπλε σασκάκι, γκρι παντελὶν καί... τρύπιες σό- λες.

Μοντέλλο μανιώδους καὶ ἐξάλλου παίκτη, ποῦ ἔχει ταραχὴ μεγάλη:

Ἀγνέιστα μαλλιά, λυμένη γραβάτα, τσαλα- κωμένο καπέλλο καί... καρπασία στὸ μπροστινὸ του τὸ κεφάλι.

Μοντέλλο θύματος, ποῦ χάνει τὰ λεφτοῦλά του μέσας σ' ἐκείνη τὴν χάβρα:

Ἀσπρα ρούχα, τὰ ὁποῖα ὅμως μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἱπποδρομιῶν τὰ... βάφει μαύρα.

Νέοι ἐπιστήμονες

—Ὁ κ. Τάκης Παλάβρας σπουδάζας ἀρχαιολο- γίαν καὶ λαβὼν τὸ πτυχίον του μετὰ πολλῶν ἐπαί- νων διωρίσθη πραγματογνώμων εἰς ἕνα παλιὰ ζι- δικὸ τῆς οδοῦ Ἀθηνᾶς. Σημειώσατε τὴν διεύθυνσιν του διότι κάποτε θά σὰς χρειασθῇ.

—Ὁ κ. Πέπος Σιρότης σπουδάζας γεωπόνος ἀνέ- λαβε ἤδη ὑπηρεσίαν ἐπιδιώκων ἀπὸ δεκαήμερου νὰ κ α λ ι ε ρ γ ῃ σ η... σχέσεις μετὰ μίας πλουσίας νέας.

—Ὁ κ. Κρέων Μαχαίρας, τελειόφοιτος τῆς Ιατρι- κῆς συνέστησε Ἑταιρίαν μετὰ τοῦ φερετροποῦ κ. Κλέωνος Κοράκη. Προβλέπεται ὅτι οἱ δύο μαζί θά κάμουν χρυσὲς δουλειὲς καὶ ὅτι θά συντελέσουν εἰς τὴν πρόδον τῆς Ιατρικῆς καὶ τῆς φερετροποιίας.

Ἐπαγγελματικοὶ ἀγῶνες

—Ἐνας τραμβαγιέρης ἐκέρδιζε προχθὲς εἰς τοὺς ἀγῶνες... Ιστιοπλοῖας οἱ ὁποῖοι ἔγιναν εἰς τὸ Φά- ληρον ἐνῶ θά μπορούσαν νὰ γίνουν καὶ στὸν Ἰλίο- σόν, ὅπου σημειοῦνουν ἐξααιρετικὰς ἐπιδόσεις τὸ τραμ τῆς Πάουερ.

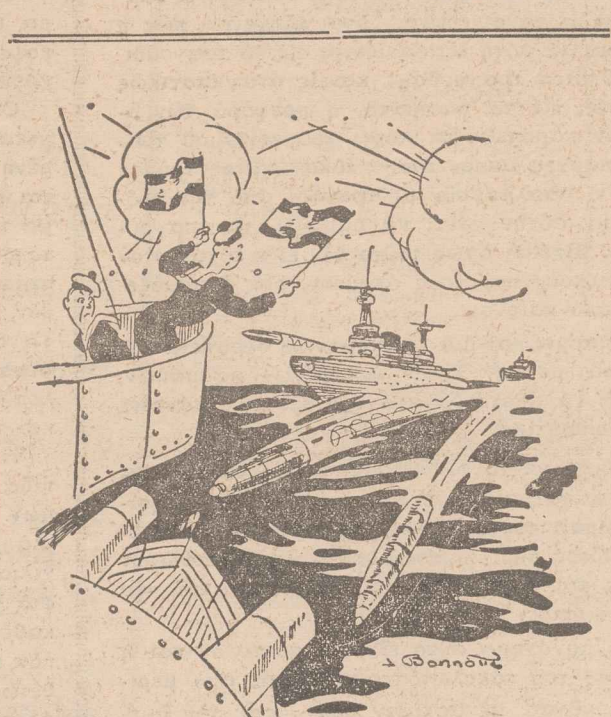
—Εἰς τοὺς προσεχεῖς σκοπευτικὸς ἀγῶνες προ- βλέπεται ὅτι θά νικήσῃ ἕνας δεινὸς τρακαδόρος τῆς πρωτεύουσας.

—Θὰ διοργανωθοῦν ἀγῶνες πάλιν με... βιοπα- λιστάς.

—Ἐπίσης θά γίνῃ μεγάλη λαμπαδηδρομία, εἰς τὴν ὁποῖαν θά λάβουν μέρος πολλοὶ παντρεμένοι.

—Ἐνας συμπολίτης, ὁ ὁποῖος χρωστᾷ παντὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ ἐλεύθερα ἀπὸ μερικὸν δρό- μου, θά νικήσῃ, ὅπως προβλέπεται, εἰς τοὺς προ- σεχεῖς ἀγῶνας δρόμου... μ ε τ' ε μ π ο δ ῖ ω ν.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΦΟΡΑ

—Δὲν σοῦ φαίνεται, Τζῶν, πᾶς τὸ σῆμα ποῦ τοὺς δώσαμε ἦταν λάθος;

Ἐξωφρενικά

ΡΕΚΟΡ

Παρ' ὅλες τὶς ἀνησυχίες τῆς διεθνούς πολιτικῆς καταστά- σεως καὶ τὰ μαύρα σύννεφα ποῦ μαζεύνονται εἰτε πάνω ἀπὸ τὸ Τιέν-Τσιν, εἰτε πάνω ἀπὸ τὸ Ντάντσιγκ, εἰτε πάνω ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ καὶ ἀπειλοῦν τὸν κό- σμον ὁλόκληρον με καταγίδια καὶ καταστροφὰς, ἡ ζωὴ δὲν παύει νὰ παρουσιάζῃ τὴν φα- νερὰν τῆς θύμης εἰς διάφορα μέ- ρη τῆς γῆς.

Μία ἀπὸ τὶς περιέργες ἐκδη- λώσεις τῆς φαίδρας αὐτῆς ὁ- ψεως τῆς ζωῆς εἶνε ὁ ἐξωφρε- νικὸς διαγωνισμὸς ποῦ γίνονται — ποῦ ἄλλου; — εἰς τὰς Ἠνω- μένας Πολιτείας. Ἡ Ἀμερικὴ ἐ- ξακολουθεῖ νὰ εἶνε, παρ' ὅλες τὶς πολέμικες προπαρασκευὰς καὶ παρ' ὅλην τὴν σοβαρότητα τῶν δηλώσεων τῶν ἰθυνόντων τῆς, ἡ χώρα τῶν παραδόξότη- των. Δὲν εἶναι μόνον ἡ τάσις πρὸς τὸ μεγᾶλο, πρὸς τὸ πελώ- ριον, ἡ ὁποία ἐκπλήσσει τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἄλλων ἡπείρων, ἀλλ' ἡ παθολογικὴ ἀνάγκη κά- ποιαις ἐπιδείξεως, τῆς δημιουρ- γίας βορῶν, διαφημίσεως καὶ κυνηγιῆς ρεκλάμας, ὅχι μόνον γύρω ἀπὸ διάφορα προϊόντα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ὄνομα ἐκάστου ἀνθρώπου.

Οἱ ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κό- σμου πρέρχόμενοι κάτοικοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, οἱ ὁ- ποῖοι εὐρίσκονται με μίαν ἐλευ- θερωμένην ἀπὸ τὸν στυγνὸν πε- ριβάλλον καὶ μέσας ἀπὸ καινοῦρ- γιο, εὐρύτατο καὶ πολλὰς φορὲς ἀπέραντο πλάσιον ζωῆς, εἶναι σὰν μεγάλα παιδιά ποῦ αἰσθά- νονται τὴν ἀνάγκη νὰ γίνουν μετὰ κάθε τρόπο γνωστοὶ εἰς τὴν δη- μοσίτητα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος τίτλου τιμῆς, ἕνα εἶδος παρρησίας τοῦ προϊόντος του. εἶνε ἀλήθεια, δὲν ἀφήνει ἀ- συγκίνητους τοὺς ἀνθρώπους σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἐφημερίδες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διψοῦν κυ- ριολεκτικῶς γιὰ ὕλη ποῦ θά παράγῃ αἰσθησιν, γιὰ νέα ποῦ θά ἐκπλήξουν καὶ θά φανοῦν ἀ- πίστευτα. Προσθέσατε εἰς αὐτὰ τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τῆς πρα- γματικῆς διαφημίσεως, τῆς ἐμ- πορικῆς ρεκλάμας καὶ θ' ἀντι- ληφθῇ εἰς πόλους ἐξωφρενι- σμοῦ μπορεῖ νὰ φθάσῃ ὁ τρελ- λὸς αὐτὸς δρόμος πρὸς τὴν δη- μοσίτητα.

Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον καὶ γίνονται εἰς τὰς Ἠ- νωμένας Πολιτείας τὰ ἐξωφρε- νικότερα στοιχήματα καὶ οἱ πὺ ἀπαιτεῖται, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, παντὸς εἶδους ἀγῶνες.

Ἰσοῦ π. χ. μία προκήρυξις διαγωνισμοῦ διαφόρων ζυθο- πλιῶν τῶν Ἠνωμένων Πολι-

Καὶ παρδαλοὶ διαγωνισμοὶ

Ποῖα εἶναι ἡ μεγαλύτερη φωνὰ κλοῦ τῆς Ἀμερικῆς; Ὁ διαγωνισμὸς ὀργανώθη περὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ τὸ ρεκόρ τὸ κατέρρηψε ἡ μίς Μόλλυ Κούτ (τρίτη ἐξ ἀριστερῶν) ἡ ὁποία κα- τώρτισε νὰ ξεφονιάξῃ συνεχῶς ἐπὶ 13 ὥρας καὶ 15'.

τιῶν. Ἡ εργοστάσια χορηγοῦν διαρεὰν τὴν μύθρα ποῦ θά πῶν οἱ συναγωνιζόμενοι καὶ ἐπὶ πλέον ἕνα ὀρισμένον θρα- βεῖον εἰς δολλάρια, ἢ εἰς εἶδος ἔαν οἱ συναγωνιζόμενοι, ἀδιόρ- θωτοι πόται, τὸ προτιμοῦν.

Ποῖα εἶνε τὸ κέρδος τοῦ εργο- στασίου; Ἀπλοῦστατα. Τὸ εργο- στάσιον τοῦ ὁποῖου ὁ ἀντιπρό- στας θά πῇ τὸ ταχύτερον τὴν περισσότερη μύθρα, θά χρησι- μοποιῇ τὸ ρεκόρ αὐτὸ γιὰ νὰ διαφημίσῃ τὴν καλλίστη ποί- οτητα, τὴν ρευστότητα, τὴν μονα- δική γεύσι καὶ τὴν ὑγιεινὴν ἐ- πίδρασιν τοῦ προϊόντος του. Καὶ οἱ συναγωνιστὰς ἐπαίτουνται ἐπάνω σὲ εἰδικὰ ἐποικρεθ- βατα, βάζουν στὸ στόμα τους τὴν ἀκρὴν ἑνὸς σωλήνος ποῦ συγκοινωνεῖ μετὰ ἕνα μεγάλο δο- χεῖο.

Δρόμος γκαρσιῶν εἰς τὰ 110 μ. μετ' ἐμποδίων. Οἱ δρομεῖς αἶ- ρουν δίσκους καὶ πρέπει νὰ φθά- σουν εἰς τὸ τέτατον διῶς νὰ ρί- ξουν τύποτε.

Διαγωνισμὸς τοῦ ταχύτερου πλέκτου. Ἐφεύρεσις ἐξωφρενικὴ καὶ ἐντελὲς ἀμερικανικὴ, τὴν ὁποί- αν εὐνοῖ καὶ τὸ ἀσχημὸν φύλον. Πράγματι ὁ καλύτερος καὶ ταχύτερος πλέκτης δαντέλλας ἀνέ- κρηχθη ὁ κ Τζιμ Ἀουγκὸ ἀπὸ τὸ Τολνίτη τῆς Πολιτείας Ὀχάιο, ὁ ὁποῖος διακρίνεται εἰς τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν.

Ποῦ ἄλλου;

στὴν Ἀμερικὴ.

σα ἔλαβε χώραν ὁ περίφημος αὐτὸς ἀγὼν ταχύτητος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε μέρος καὶ ἕνας ἄνδρας. Νικήτρια ἀνεδείχθη μιά νέα μητέρα, ἡ ὁποία ἄλλαξε τὸ παιδί τῆς σὲ 29 δευτερόλεπτα.

Ἄλλος διαγωνισμὸς προκη- ρύχθη ἀπὸ τὰ εργοστάσια μα- κρονοποίας τοῦ Λότς Ἀντσε- λες. Νικήτης ἀνεδείχθη ἕνας νέος ἐφημεριδωπλῆς, ὁ ὁποῖος κατάρωσε νὰ καταβροχθίσῃ 300 δρόμια σπαγέτο με σάλτσα σὲ 56 1/2 δευτερόλεπτα.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Ντέμερ, ἕνας εργοστασιάρχης ἀλάντοποιας κατέρρησε τὸ ρεκόρ τὸ σχετικὸ μετὰ τὴν ποσότητα καὶ μετὰ τὴν ταχύτητα καταβροχθίσας ἑνὸς λάχανου, ποῦ, στὶς βορεινὲς χώρες, τρώγεται με ἰδιαίτην εὐχαρίστησιν μετὰ λουκάνικα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔφαγε, μετὰ τὴν βοήθειαν καὶ τῶν δύο χειρῶν, εἰς ἀλήθεια, ἕξ ὁκάδες ἑνὸς λάχανου σὲ 3 λεπτά καὶ 50 δευ- τερόλεπτα. Τὸ προηγουμένον ρε- κόρ ἦτο 4 λεπτά καὶ 40 δευτε- ρόλεπτα.

Πόσον καιρὸ νομίζετε ὅτι μπορεῖτε νὰ μείνετε καθισμένος ἀκίνητος γιὰ νὰ κερδίσετε κά- ποιο στοίχημα; Στὸν συναγω- νισμὸ ποῦ ἐγίνε στὴ Νέα Ὑόρκη τελευταίως, ἔλαβαν μέρος 70 ἄνθρωποι, μεταξὺ τῶν ὁ- ποίων καὶ 10 γυναῖκες. Ὁ κά- θε συναγωνιζόμενος ἀνέβαινε με μιά σκάλα σ' ἕνα ψηλὸ κά- θισμα χωρὶς ἐρεσίνοντο καὶ ἔ- πρεπε νὰ μείνῃ ἀκίνητος ἐκεῖ, διαβάζοντας ἢ καπνίζοντας ἂν ἤθελε, ὅσο περισσότερο μποροῦ- σαι. Οἱ στιγμὲς ποῦ χρειάζονται γιὰ τὴν τρῶφὴ καὶ ὁποιοδήποτε ἄλλες ἀνάγκες ἐκπίπτουνται φυσικά. Τὸ στοίχημα τὸ ἐκέρδι- νε ἕνας νέος μηχανικός ποῦ κα- τάρωσε νὰ παρατείνῃ ἐπὶ 40 ὁλόκληρος μέρες — δεικνώντας κατ' αὐτὸν τὸν πρόπον ὅτι εἰτε δὲν εἶχε νεῦρα, εἰτε ἤξερε νὰ τα βαλᾷται — τὴν ἀκίνησιν του ἐπάνω σὲ ψηλὸ κάθισμα.

Θὰ μπορούσαμε ν' ἀναφέρου- με πολλοὺς ἄλλους τέτοιους ἐ- ξωφρενισμούς, ὅπως ποῖος κα- τώρτισε νὰ γελάσῃ περισσότε- ρα, ποῖος ἔχει μεγαλύτερον στό- μα κτλ., ἀλλὰ ἂς μάθουν οἱ ἀ- νωνύμοι μας, γιὰ τὸ περίε- ρο τοῦ πράγματος, ὅτι σὲ ἀγῶ- να ταχύτητος πλεξιμάτος ἤρθε πρῶτος ἕνας ἄνδρας καὶ σὲ ἀ- γῶνα ταχύτητος σερβιτόρων με- φορτωμένους δίσκους μιά κα- μαριέρα ἀεροπλάνου, ἡ ὁποία ἔδωκε στὸ τέμα χωρὶς νὰ χύ- σῃ οὔτε μιά σταγόνα ἀπὸ δώδε- κα ποτήρια σαμπάνιας γεμάτα ὡς ἀπάνω.

Μέσα στην τροπική Ζούγκλα, δύο παιδιά, ο Έκτορας — ένας καμπύλης έντεκα χρονών και η Έλιστα δέκα χρονών, πουνοσούν με την μητέρα τους προς το Σάν Λορένσιο, την πόλη των κατέργων. Εκεί θέλουν να φιλοξενηθούν ο πατέρας τους που δικάστηκε άδικα. Πηγαίνουν για να τον σώσουν γιατί η μητέρα έχει μαζί της ένα φάκελλο με διάφορα έγγραφα που αποδεικνύουν την αθωότητά του. Προχωρούν με γλιτα βάρανα μέσα στη Ζούγκλα, αλλά η μητέρα τους δεν άντέχει στη φουβία ζέστη του Τορμενοί και πεθαίνει από ήλιαιο. Ποιοι όμως ξενυχτήση τους έμπιστευαν τον φάκελλο με τα πολιτικά έγγραφα. Ένα άγνωστο παιδί παύει να κοιμάται κοντά στο πλοίο της μητέρας τους, παρουσιάζεται μέσα από τη λόγχη ενός αγνώστου. Φαίνεται Εξωπαισμός και αδιαφοροποιεί για τη δυστυχία τους άρπάζει το φάκελλο με τα πολιτικά έγγραφα και φεύγει μυστικά όλη νύχτα. Δεν θα σκεπαστεί από την πλάτη και πέφτει στα δάσυντα από τους πόλινους. Ο Έκτορας ορμάει από τη λύγχη ενός αγνώστου. Τότε ο Στιγματοποιημένος — έτσι τον ονομάζουν τα παιδιά — τους οδηγεί στα κάτεγμα να πιά Σάν Λορένσιο. Εκεί να τα αφήνουν δότερα από πολλές περιπέτειες με την κόρη του μαζού Έκτορας να κινεί τα σίδερα του καλλιού που καταβούν και να τον βοηθήσουν να αποδράση.

11ον

“Εξάφνα ακούσθηκε μία κανονία και ένας άσπρος καπνός σηκώθηκε στον ορανό από το σκάφος, που ύψωσε άμέσως κατόπιν την σημαία του.
“Ήταν μία σημαία μαύρη, κατάρυα.
“Η σημαία των πειρατών.
“Ο ναύτης της «Λίζου» κατάλασαν άμέσως. Και όλοι έκυτίζον τον καπετάνιο.
“Ο ναύτης άμέσως με φωνή που έτρεμε από την συγκίνηση:
Αυτών ζητούσαμε! Επί τέλους τον βρήκαμε, παιδιά. “Απάνω του! “Ας έτοιμασθούν άμέσως τα όπλα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΩΝ

Το «μπούγκα» είναι ένα είδικό σκάφος των Μαλαισιών. Είναι μάλλον στενό, πολύ έλαφρό, σαν τρεχαντήρι και κινείται με τα πιάνα και τα κουπιά.
“Όταν είναι εφοδιασμένο με δύο ή τρία κατάρτια και φυσικά όστιος άνεμος, γίνεται ταχύτατο.
Είναι το κατ’ έξοχην σκάφος των πειρατών και ο καθένας βρίσκονται τουλάχιστον έκατο πιάνα απ’ αυτούς.
Τέτοιο ήταν το πλοίο που συναντήθηκε με την «Λίζου». Έν τώ μεταξύ ο πλοίαρχος Μαριόν δεν έχασομέρησε καθόλου. Είχε δώσει τις άπαιτούμενες διαταγές και όλοι οι άνδρες του πληρώματος ώρμησαν στο μικρό όπλοστάσιον για ν’ άρμυαθούν.

Ο λοπρόμος έδωσε στον καβέναν ένα έπιτολητηκό όπλο Βίντεστερ, μία σπάδα, ένα πιστόλι και μία ξιφολόχη.
Και ο Μπόμπ Χάρισσον, ο γίγας που μαρούσε διαρκώς ένα κομμάτι κεινού, είπε γελώντας:
— Νομίζω πως έβγιναν όλόκληρο όπλοστάσιον!
“Ο Έκτωρ, δίπλα στον όποιον έβρισκάνταν πάντα ο Στιγματοποιημένος, παρουσιάσθηκε κι’ αυτός.
— Μαστρο Ούλλυ, δώσε μου ένα περσέρο!
Και δέχοντα που θα σου δώσω, άπάντησε ο λοπρόμος. Μήπως δεν είσαι και σ’ αυτούς σαν τους άλλους;
— Ναί, θέλω! Έκανε ο Στιγματοποιημένος. Είναι γενναίος και θα τ’ άγαθή περάσει περίφημα! Το έγγωώμαι εγώ. Έμένα δώσε μου ένα τσεκούρι. Μου άρκει.
— Όρίστε.
“Υστερα από λίγο, όλοι οι άνδρες του πληρώματος ήταν έτοιμοι να περάσουν. Φωνή τους ήσαν έτοιμα και πήραν από διακόσια ο καθένας. Είχαν όμως και άλλα κειώτια έρξέρθη.
“Ο πλοίαρχος όταν είδε τον Έκτορα έπλησιον, είπε γελώντας:
— Μπράβο, μικρέ! Βλέπω ότι ξαίρεις καλά το καθήκον σου. Και ο Στιγματοποιημένος, που ήταν πάντα κοντά, έπρόσθεσε.
— Άκουσε, Έκτορα, μην άνησυχήσης καθόλου για τις νουφειάδες που θ’ άπασουν. Φροντίξέ μονάχα να σκοπεύσης καλά και μη σ’ ένδιαφέρει για τ’ άλλα. Είμαι εγώ έδω.
— Εχρησιστώ, τού είπε ο πλοίαρχος. Σου τόν έμπιστεύομαι.
— Και η Λίζετα;
— Είναι στην καμπίνα μου. Μαστρο - Γουίλ, είναι έτοιμα τα κανόνια;
— Μάλιστα, καπετάνιε. Τα γέμισα με μυδράλλια και τ’ έρψαμε κατά πέτριον τρόπο, ώστε να φουρνάται άντλεις.
— Καλά. Μην τ’ άνησυχώ, προτού σου πώ.
“Επειτα, γυρίζοντας στους άνδρες του πληρώματος, έπρόσταξε με ψυχραιμία:
— Γεμίστε τα όπλα σας και τα πιστόλια σας και έφ’ όπλου λόγην. Μετά κρυφθήτε πίσω από την κουκαπή.
Το «μπούγκα» πετούσε κυριολεκτικώς πάνω στα κύματα. Τα μακρὰ κουπιά του έβγαναν διαρκώς το νερό. Φωνές και σάλια έρχονταν άρσιον να σκορπίζονται από το έθρηικό σκάφος. Οι πειρατές έβλεπαν έτσι να τρομοκρατήσουν το πλοίο ρωμα της «Λίζου».

“Ο Μαριόν έπανέλασε τις συστάσεις του:
— Νά μην πυροβολήση κανείς άν δεν διατάξω εγώ! Προσπαθήστε να σκοπεύετε όσο μπορείτε πιο καλά!

“Ενα όσπρο σύννεφο σηκώθηκε από το «μπούγκα». Άκούσθηκε μία έκπυροκρότησις και μία σφαίρα πέρασε σφρίζοντας άπάνω από την «Λίζου» δίχως να κάνει καμμία ζημία.
“Ο Στιγματοποιημένος κύτταξε τον Έκτορα, που είχε γίνει χλωμός.
— Μη φοβάσαι, τού είπε ο καμπαύρης. Θα δής ότι θα φωνά πολλήκαρ!

“Οι κτηνώδεις φωνές και τα ούρλιασματα εξακολουθούσαν ν’ ακούωνται στο πειρατικό σκάφος.
“Επαίνοντο οι όμοι και τα στήθη των πειρατών, καθώς και οι κινήσεις των, καθώς και η πλοήγηση.
Απάνω στην «Λίζου» έπικρατούσε τέρση ησυχία, που οι πειρατές θά ένόμουν άπαλάδες ότι το σκάφος ήταν νεκρό.
“Ο Μαριόν είδε έναν άνθρωπον ντυμένο ευρωπαϊκά μ’ ένα κομψό ναυτικό πηλίκιο. Ο άνθρωπος αυτός έκάνιζε την πίστα του

ΕΝΑΣ ΑΘΩΟΣ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΩΝ

και έδινε διαταγές.

“Ήταν ο άρχηγός!

“Ο Μαριόν τον διέκρινε τώρα τόσο καλά, ώστε δεν είχε την παραμικρή άμφιβολία πως ήταν ο Νικ Πόρτερ, ο δράστης τούων εγκλημάτων. “Ενοίωσε το αίμα να του άνεβαίνει στο κεφάλι. Μετά έγινε κατάγλωμος και θα έλεγε άρπαξε το όπλο του. Καθώς ήταν πρώτης τάξεως σκοπευτής, θα μπορούσε με μία σφαίρα να τον σκοτώση αυτόν τον έθνηρπον.

“Αλλά δεν το έκανε! Σκέφθηκε ότι ο άνθρωπος αυτός έπρεπε να ζήσει, για να συλληφθή αλχημάλως, να παραδοθή στην δικαιοσύνη, να όμολογήση τα εγκλημάτα του και να λάμψη έτσι η αλήθεια!

Το «μπούγκα» έπλησιάζε διαρκώς. Οι ναύτες της «Λίζου» έβλεπαν τους πειρατές να έτοιμάζουν τους γάντζους για να σκαρφαλώσουν στο πλοίο και να άρσίουν την έπιδερμή.

“Ο Μαριόν υπέλογισε τις άποστάσεις.
— Προσούχ! Είπε. Πρέπει να συλλάβω τον άρχηγό των πειρατών, αλλά τον θέλω ζωντανόν!

“Ήταν πάρα πολύ υπερβολική η άπατήσιος και μου μονάχα ένας τρελός θα μπορούσε να πη ένα τέτοιο πράγμα. Άπάνω στο «μπούγκα» ήταν κάποιον έκαστον πενήντα άνδρες και στην «Λίζου» καμμία είκοσιάρ!

“Οι πειρατές έτοιμάζονταν για την έπιθεση σαν να έπληναν σε πανηγύρι. “Η αλχημάλια του λοπρόμου ήταν ν’ αυτούς κάτι το άπολύτως βέβαιον.
— Προσούχ! Είπε πάλι ο Μαριόν. Σκοπεύσατε καλά.. Πύρ!

Είκοσι πυροβολισμοί άκούσθηκαν.
Κραυγές θυμού και πόνου σηκώθηκαν από το πειρατικό σκάφος. Τα κουπιά έξωσαν από τα χέρια των καμπαύρη, μετά ένας τρίτος, τέταρτος και πέμπτος πλησιάζουν.

“Εξάφνα όμως δέχονταν κατάνυκτρα έραστό λάδι, που τους ξεματίει, ενώ μία φωνή άκούεται από μέσα.
— Πάρτε λοιπόν λίγη σούπα! Θα σας κέμη καλώς!

“Οι πειρατές άκουσαν τον ήχο της «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

“Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν. “Ο Μαριόν έπλησιάζε την «Λίζου» και έπλησαν να περάσουν.

